Eiropas Savienības

Oficiālais Vēstnesis

C 164

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 13. maijs

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUM

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 164/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 164/02 Lieta C-700/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 7. novembrī Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) un Evolution Gaming Advisory Kft. iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 12. oktobra rīkojumu lietā T-416/18 Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) un Evolution Gaming Advisory Kft./Eiropas Komisija 2

2019/C 164/03 Lieta C-722/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. oktobrī iesniedza Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) — KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k./Porr S. A. 2

2019/C 164/04 Lieta C-745/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. novembrī iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) — JA/Skarb Państwa reprezentowany przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości i Minister Finansów 3

LV

2019/C 164/05 Lieta C-779/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. decembrī iesniedza Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polija) — Mikrokasa S.A. w Gdyni un Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO 4

2019/C 164/06 Lieta C-824/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. decembrī iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa 5

2019/C 164/07 Lieta C-3/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Asmel società consortile a r.l./A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione 6

2019/C 164/08 Lieta C-11/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Azienda ULSS n. 6 Euganea/Pia Opera Croce Verde Padova 7

2019/C 164/09 Lieta C-14/19 P: Apelācija sūdzība, ko 2019. gada 10. janvārī Eiropas Savienības Satelītcentrs (SATCEN) iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-286/15 KF/SATCEN 8

2019/C 164/10 Lieta C-15/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. janvārī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri. 9

2019/C 164/11 Lieta C-16/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. janvārī iesniedza Sąd Okręgowy w Krakowie (Polija) — VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie 10

2019/C 164/12 Lieta C-25/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polija) — Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej/Gefion Insurance A/S w Kopenhadze 11

2019/C 164/13 Lieta C-26/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Commissione tributaria provinciale di Modena (Itālija) — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo 11

2019/C 164/14 Lieta C-28/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust u c. 12

2019/C 164/15 Lieta C-61/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal 13

2019/C 164/16 Lieta C-62/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București 14

2019/C 164/17 Lieta C-70/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. janvārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedumu lietā T-587/16 HM/Eiropas Komisija 15

2019/C 164/18 Lieta C-75/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. janvārī iesniedza Tribunalul Specializat Mureș (Rumānija) — MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl. 16

2019/C 164/19 Lieta C-84/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. janvārī iesniedza Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polija) — Profi Credit Polska S.A./QJ 17

2019/C 164/20 Lieta C-85/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. februārī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) — Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK 18

2019/C 164/21 Lieta C-86/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. februārī iesniedza Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spānija) — SL/Vueling Airlines S.A.. 19

2019/C 164/22 Lieta C-114/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 8. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedumu lietā T-811/16 Di Bernardo/Komisija 20

2019/C 164/23 Lieta C-133/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — B. M. M., B. S./État belge 21

2019/C 164/24 Lieta C-136/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — B. M. M., B. M./État belge 21

2019/C 164/25 Lieta C-137/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — B. M. O./État belge 22

2019/C 164/26 Lieta C-152/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 21. februārī Deutsche Telekom AG iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-827/14 Deutsche Telekom AG/Eiropas Komisija 23

2019/C 164/27 Lieta C-154/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. februārī iesniedza Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kipra) — Kypriaki Kentriki Archi/GA 24

2019/C 164/28 Lieta C-172/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 13. decembra rīkojumu lietā T-739/17 Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) u.c./Komisija 25

2019/C 164/29 Lieta C-192/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. februārī iesniedza Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) — Rensen Shipbuilding BV, pretējā puse: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane 27

2019/C 164/30 Lieta C-194/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — H. A./État belge 27

2019/C 164/31 Lieta C-197/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-682/14 Mylan Laboratories un Mylan/Komisija 28

2019/C 164/32 Lieta C-198/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV un Teva Pharmaceutical Industries Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-679/14 Teva UK Ltd u.c./Komisija 29

2019/C 164/33 Lieta C-199/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. februārī iesniedza Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polija) — RL sp. z o.o./J.M. 30

2019/C 164/34 Lieta C-200/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. martā iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija) — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. u.c./LJUBLJANSKA BANKA d.d. 31

2019/C 164/35 Lieta C-202/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-111/15 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija. 32

2019/C 164/36 Lieta C-203/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-165/15 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija. 33

2019/C 164/37 Lieta C-204/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-53/16 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija 34

2019/C 164/38 Lieta C-205/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-165/16 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija. 36

2019/C 164/39 Lieta C-212/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. martā iesniedza Conseil d'État (Francija) — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo 37

2019/C 164/40 Lieta C-213/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. martā — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste 38

2019/C 164/41 Lieta C-215/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. martā iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö 39

2019/C 164/42 Lieta C-233/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. martā iesniedza Cour du travail de Liège (Beļģija) — B./Centre public d'action sociale de Liège (CPAS) 40

Vispārējā tiesa

2019/C 164/43 Lieta T-433/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. marta spriedums — Pometon/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Eiropas tērauda slīpgraudu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu saskaņošana visā EEZ — Laika ziņā atlikta "hibrīda" procedūra — Nevainīguma prezumpcija — Objektivitātes princips — Pamattiesību harta — Pārkāpuma pierādīšana — Vienots un turpināts pārkāpums — Konkurences ierobežojums mērķa dēļ — Pārkāpuma ilgums — Naudas sods — Pamatsummas ārkārtas pielāgošana — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Neierobežota kompetence) 42

2019/C 164/44 Lieta T-766/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. marta spriedums — Hércules Club de Fútbol/Komisija (Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Spānija piešķīrusi dažiem profesionāliem futbola klubiem — Garantija — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Priekšrocība — Pienākums norādīt pamatojumu) 43

2019/C 164/45 Lieta T-582/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Boshab u.c./Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kongo Demokrātiskajā Republikā — Personu un vienību saraksts, kam ir piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana un iebraukšanas un caurbraukšanas aizliegums — Prasītāju vārda iekļaušana sarakstā — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklausītam — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā) 43

2019/C 164/46 Lieta T-725/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Clestra Hauserman/Parlaments (Publiski būvdarbu līgumi — Iepirkuma procedūra — Darbi saistībā ar "noņemamām sienām — durvīm" Parlamenta Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšanas un renovācijas projekta ietvaros — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārmērīgi zemas cenas piedāvājums — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Ārpuslīgumiskā atbildība) 44

2019/C 164/47 Lieta T-787/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Parfümerie Akzente/EUIPO ("GlamHair") (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "GlamHair" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)) ... 45

2019/C 164/48 Lieta T-829/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. marta spriedums — Coesia/EUIPO (Riņķveida formas, kuru veido divas ieliektas līnijas sarkanā krāsā, atveidojums) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlots riņķveida formas, kuru veido divas ieliektas līnijas sarkanā krāsā, atveidojums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas (ES) 2017/1001 94. pants) 46

2019/C 164/49 Lieta T-105/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Deray/EUIPO — Charles Claire ("LILI LA TIGRESSE") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "LILI LA TIGRESSE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "TIGRESS"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 46

2019/C 164/50 Lieta T-265/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. marta spriedums — Biernacka–Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba ("Formata") (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Formata"— Agrāka starptautiska grafiska preču zīme "Formata"— Relatīvs spēkā neesamības pamats — Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 37. noteikums (tagad Deleģētās regulas (ES) 2018/625 12. pants) — Agrākas preču zīmes atveidošanas nosacījumi — Regulas Nr. 2868/95 19. noteikums (tagad Deleģētās regulas 2018/625 7. pants) — Tiesiskā paļāvība — Pārstāvības izmaksu atlīdzināšana — Regulas 2017/1001 109. pants un Regulas Nr. 2868/95 94. noteikums (tagad Regulas 2017/1001 109. pants)) 47

2019/C 164/51 Lieta T-276/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. marta spriedums — Julius-K9/EUIPO — El Corte Inglés ("K9 UNIT") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "K9 UNIT" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme "unit"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 48

2019/C 164/52 Lieta T-239/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 18. marta rīkojums — SKS Import Export/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Kapitāla brīva aprite — Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un terorisma finansēšanai nepieļaušana (AML/CFT) — Direktīva (ES) 2015/849 — Deleģētā regula (ES) Nr. 2018/212 — Tunisijas iekļaušana augsta riska trešo valstu sarakstā — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība) 49

2019/C 164/53 Lieta T-410/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 15. marta rīkojums — Silgan Closures un Silgan Holdings/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Metāla iepakojumu tirgus — Lēmums uzsākt izmeklēšanu — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība) 50

2019/C 164/54 Lieta T-503/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. marta rīkojums — Haba Trading/EUIPO — Vida ("vidaXL") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 50

2019/C 164/55 Lieta T-75/19: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. marta rīkojums — Comune di Milano/Parlaments un Padome (Atteikšanās izskatīt lietu) 51

2019/C 164/56 Lieta T-1/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. janvārī — CJ/Eiropas Savienības Tiesa 52

2019/C 164/57 Lieta T-136/19: Prasība, kas celta 2019. gada 1. martā — Bulgarian Energy Holding u.c./Komisija 53

2019/C 164/58 Lieta T-148/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. martā — PKK/Padome 55

2019/C 164/59 Lieta T-163/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. martā — Mersinis/EVTI 56

2019/C 164/60 Lieta T-164/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. martā — AQ/eu-LISA 57

2019/C 164/61 Lieta T-166/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. martā — Bronckers/Komisija 58

2019/C 164/62 Lieta T-175/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. martā — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO ("eVoter") 59

2019/C 164/63 : **Prasība, kas celta 2019. gada 26. martā – Bibita Group/EUIPO – Benkomers (dzērienu pudeles)** 60

2019/C 164/64 Lieta T-336/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. marta rīkojums — Eagle IP/EUIPO — Consolidated Artists ("LILLY e VIOLETTA") 61

2019/C 164/65 Lieta T-470/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 21. marta rīkojums — Telenet/Komisija 61

Labojums

2019/C 164/66 Labojums paziņojumam *Oficiālajā Vēstnesī* par lietu T-45/19 *(OV C 122, 1.4.2019.)* 62

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2019/C 164/01)

Jaunākā publikācija

OV C 155, 6.5.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 148, 29.4.2019.

OV C 139, 15.4.2019.

OV C 131, 8.4.2019.

OV C 122, 1.4.2019.

OV C 112, 25.3.2019.

OV C 103, 18.3.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 7. novembrī Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) un Evolution Gaming Advisory Kft. iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 12. oktobra rīkojumu lietā T-416/18 Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) un Evolution Gaming Advisory Kft./Eiropas Komisija

(Lieta C-700/18 P)

(2019/C 164/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (*Hungary Restaurant Company Kft.*), *Evolution Gaming Advisory Kft.* (pārstāvis: *P. Ruth*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Eiropas Savienības Tiesa (septītā palāta) ar 2019. gada 14. marta rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējām segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. oktobrī iesniedza Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) — KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k./Porr S. A.

(Lieta C-722/18)

(2019/C 164/03)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Atbildētāja: Porr S. A.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Savienības tiesību akti, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/35/EK (2000. gada 29. jūnijs) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ([1]) 13., 20., 22. apsvērums un Līguma 18. pants, kurā ir noteikts nediskriminācijas princips, pieļauj iespēju izslēgt kompensāciju par maksājumu kavējumu attiecībā uz tādiem darījumiem, kas pilnībā vai daļēji tiek finansēti no Eiropas Savienības struktūrfondiem un Kohēzijas fonda, kā tas izriet no *ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych* [Likuma par maksājumu termiņiem komercdarījumos] 4. panta 3. punkta c) apakšpunkta?

([1]) OV 2000 L 200, 35. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā, 17. nodaļa, 1. sējums, 266.–229. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. novembrī iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) — JA/Skarb Państwa reprezentowany przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości i Minister Finansów

(Lieta C-745/18)

(2019/C 164/04)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: JA

Atbildētāja: Skarb Państwa — Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK ([1]) (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 73. pants un 78. panta a) punkts, kā arī iepriekš spēkā esošie Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK ([2]) (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts un 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkts, ko vērtē Tiesas judikatūrā noteikto dalībvalstu pienākumu izmaksāt atlīdzību vispārējo principu kontekstā (skat. it īpaši Tiesas spriedumus: 1991. gada 19. novembris, C-6/90 un

C-9/90, *Andrea Francovich* un *Danila Bonifaci* u.c./Itālijas Republika, EU:C:1991:428; 1996. gada 5. marts, apvienotās lietas C-46/93, *Brasserie du Pecheur*/Vācijas Federatīvā Republika un C-48/93, *The Queen*/*Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd* u.c., EU:C:1996:79), ir jāsaprot tādējādi, ka no 2004. gada 1. maija tie dalībvalstij, kas tajā dienā iestājās Eiropas Savienībā, rada pienākumu pieņemt tiesību normas, kurās maksātnespēja administratoram ir paredzēta atlīdzība, tai pieskaitot pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par šo atlīdzību?

([1]) OV 2006, L 348, 1. lpp.

([2]) OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. decembrī iesniedza Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polija) — Mikrokasa S.A. w Gdyni un Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO

(Lieta C-779/18)

(2019/C 164/05)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Pamatlietas puses

Prasītāji: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Atbildētāja: XO

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2008/48/EK ([1]) (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK noteikumi, jo īpaši 3. panta g) punkts, 10. panta 1. punkts un 22. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu tā saucamo "kredīta izmaksu, kas nav procenti", ko nosaka ar vienotas likmes palīdzību saskaņā ar likumā noteikto aprēķināšanas formulu, kas aprakstīta 2011. gada 12. maija*ustawa o kredycie konsumenckim* (Likums par patēriņa kredītu, *Dz. U.* 2018.993, konsolidētā redakcija) 36.a pantā, nošķiršanu no tā saucamām "kredīta kopējām izmaksām patērētājam", kas noteiktas minētajā direktīvā, tā, lai no patērētāja slēptu uzņēmēja faktiskās kredīta izmaksas, kas nav procenti?

2) Vai Direktīvas 93/13/EEK ([2]) (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos noteikumi, jo īpaši 1. panta 2. punkts, 6. pants 1. punkts un 7. pants 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj pārbaudīt patēriņa kredītlīgumus atbilstoši nosacījumiem, kas aprakstīti minētās direktīvas 3. pantā, daļā, kura aptver tā saucamās kredīta izmaksas, kas nav procenti, kuru noteikšanas kritēriji ir noteikti 2011. gada 12. maija*ustawa o kredycie konsumenckim* (likums par patēriņa kredītu, *Dz. U.* 2018.993, konsolidētā redakcija) 36.a pantā?

([1]) OV 2008, L 133, 66. lpp.

([2]) OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. decembrī iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa

(Lieta C-824/18)

(2019/C 164/06)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāji: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Atbildētāja: Krajowa Rada Sądownictwa

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai LES 2. pants kopsakarā ar 4. panta 3. punkta trešo teikumu, 6. panta 1. punkts, 19. panta 1. punkts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. pantu un Padomes Direktīvas 2000/78/EK 9. panta 1. punkts, ka arī LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tiesiskās valsts princips un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā tiek pārkāpti, ja valsts likumdevējs, piešķirot tiesības pārsūdzēt tiesā lēmumus individuālās lietās par dalībvalsts pēdējās tiesas instances (*Sąd Najwyższy*) tiesneša amata ieņemšanu, lēmuma, kas pieņemts kvalifikācijas procedūrā pirms pieteikuma par iecelšanu minētās tiesas tiesneša amatā iesniegšanas, likumību un efektivitāti saista ar situāciju, kad lēmumu par visu kandidātu uz amatu *Sąd Najwyższy* kopīgu izskatīšanu un novērtēšanu nepārsūdzu visi kvalifikācijas procedūras dalībnieki, tostarp arī kandidāts, kas nav ieinteresēts minētā lēmuma pārsūdzībā, proti, kandidāts, uz kuru attiecas pieteikums par iecelšanu amatā, kas rezultātā:

— vājina pārsūdzības līdzekļa efektivitāti un kompetentās tiesas iespēju faktiski pārbaudīt minētās kvalifikācijas procedūras norisi,

— un ja šīs procedūras tvērumā ietilpst arī tie *Sąd Najwyższy* tiesnešu amati, attiecībā uz kuriem tiesnešiem, kas līdz šim ieņēmuši šos amatus, ir piemērots jauns zemāks pensijas vecums, neatstājot lēmumu par jaunā pensijas vecuma izmantošanu tikai ieinteresētā tiesneša rīcībā, tiesnešu neatceļamības principa kontekstā — ja tiek atzīts, ka tam ir nodarīts kaitējums — arī nepaliek bez ietekmes uz tiesas veiktās minētās kvalifikācijas procedūras pārbaudes apjomu un rezultātu?

2) Vai LES 2. pants kopsakarā ar 4. panta 3. punkta trešo teikumu un 6. panta 1. punkts kopsakarā ar 15. panta 1. punktu, un 20. pants kopsakarā ar 21. panta 1. punktu, Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkts kopsakarā ar Padomes Direktīvas 2000/78/EK 2. panta 1. punktu, 2. punkta a) apakšpunktu un 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir jāinteresē tādējādi, ka:

tiesiskas valsts princips, vienlīdzīgas attieksmes princips un vienlīdzīgas, ar vienādiem nosacījumiem pieejas valsts dienestam — *Sąd Najwyższy* tiesneša amata ieņemšanai — princips tiek pārkāpts, ja [..] individuālās lietās, kas attiecas uz minētās tiesas tiesneša amata ieņemšanu pastāv tiesības iesniegt pārsūdzību kompetentajā tiesā, turklāt pirmajā jautājumā aprakstītās likumības formulas rezultātā iecelšana vakantā *Sąd Najwyższy* tiesneša amatā var notikt, kompetentajai tiesai nepārbaudot minēto kvalifikācijas procedūru, ja tā tiktu uzsākta, un vienlaikus šī risinājuma neesamība, pārkāpjot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, pārkāpj tiesības uz vienlīdzīgu pieeju valsts dienestam un tādēļ neatbilst vispārējo interešu mērķiem, un vai tad, ja dalībvalsts iestādes, kurai ir jānodrošina tiesu un tiesnešu neatkarība (*Krajowa Rada Sądownictwa*) un kura izskata lietu par *Sąd Najwyższy* tiesneša amata ieņemšanu, sastāvs tiek veidots tā, ka tiesu varas pārstāvjus šajā iestādē izvēlas likumdošanas vara, netiek pārkāpts institucionālā līdzsvara princips?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Asmel società consortile a r.l./A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

(Lieta C-3/19)

(2019/C 164/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asmel società consortile a r.l.

Atbildētāja: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Kopienu tiesībām pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā 2006. gada 12. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 163 33. panta 3.a punkts, kas [līguma slēgšana tiesību] piešķiršanā centralizēto iepirkumu struktūrai ierobežo pašvaldību autonomiju līdz diviem organizācijas modeļiem, proti, tā var būt pašvaldību apvienība, ja tā jau pastāv, vai jābūt dibināmam pašvaldību konsorcijam?

2) Katrā ziņā vai Kopienu tiesībām un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības un [tirgus] maksimālas atvērtības konkurencei pakalpojumu publiskā iepirkuma jomā principiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā 2006. gada 12. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 163 33. panta 3.a punkts, kas, skatot to kopā ar 2006. gada 12. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 163 3. panta 25. punktu, saistībā ar pašvaldību konsorcija organizācijas modeli izslēdz iespēju dibināt privāttiesību veidojumus, kā, piemēram, vispārējo tiesību konsorciju, kurā piedalās arī privāto tiesību subjekti?

3) Vai Kopienu tiesībām un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības un [tirgus] maksimālas atvērtības konkurencei pakalpojumu publiskā iepirkuma jomā principiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā 33. panta 3.a punkts, kas, interpretēts tādējādi, ka tas ļauj pašvaldību konsorcijiem, kuri ir centralizēto iepirkumu struktūras, darboties teritorijā, kas atbilst konsorcija sastāvā esošo pašvaldību kopējai teritorijai, un tātad, augstākais, provinces teritorijai, ierobežo iepriekš minēto valdības sagādes iestāžu darbības teritoriju?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Azienda ULSS n. 6 Euganea/Pia Opera Croce Verde Padova

(Lieta C-11/19)

(2019/C 164/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Atbildētāja: Pia Opera Croce Verde Padova

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai gadījumā, ja abas puses ir publisko tiesību subjekti, Direktīvas 2014/24/ES ([1]) 28. apsvērums, 10. pants un 12. panta 4. punkts liedz piemērot Veneto Reģionālā likuma Nr. 26/2012 5. pantu, to skatot kopā ar šī likuma 1., 2., 3. un 4. pantu, pamatojoties uz partnerību publiskā sektora ietvaros, kas ir paredzēta iepriekš minētajā 12. panta 4. punktā un Leģislatīvā dekrēta Nr. 50/2016 5. panta 6. punktā un Likuma Nr. 241/1990 15. pantā?

2) Vai gadījumā, ja abas puses ir publisko tiesību subjekti, Direktīvas 2014/24/ES 28. apsvērums, 10. pants un 12. panta 4. punkts liedz piemērot Veneto Reģionālā likuma Nr. 26/2012 tiesību normas, pamatojoties uz partnerību publiskā sektora ietvaros, kas ir paredzēta iepriekš minētajā 12. panta 4. punktā un Leģislatīvā dekrēta Nr. 50/2016 5. panta 6. punktā un Likuma Nr. 241/1990 15. pantā, šaurā nozīmē, tādējādi, ka līgumslēdzējai iestādei ir tikai pienākums norādīt pamatojumu izvēlei piešķirt parastās sanitārās transportēšanas pakalpojumu ar konkursu, nevis ar tiešās piešķiršanas procedūru?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94. 65. lpp.)

Apelācija sūdzība, ko 2019. gada 10. janvārī Eiropas Savienības Satelītcentrs (SATCEN) iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-286/15 KF/SATCEN

(Lieta C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Satelītcentrs (*SATCEN*) (pārstāvis: *A. Guillerme*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: KF un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā *SATCEN* izvirza šādus pamatus:

— Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka tai ir kompetence izskatīt prasītāja izvirzītos prasījumus, ciktāl tā i) nenovērtēja, vai faktori, kas pamato Vispārējās tiesas kompetenci, ir izpildīti, un tā ii) kļūdaini interpretēja vienlīdzīgas attieksmes principu;

— Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka tās kompetencē izskatīt šo strīdu ir pamatota ar LESD 263. un 268. pantu;

— Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, izskatot KF prasījumus saistībā ar administratīvās izmeklēšanas rīkošanu;

— Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot *SATCEN* Civildienesta noteikumu IX pielikuma 1. pantu un tiesību uz aizstāvību jēdzienu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. janvārī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Lieta C-15/19)

(2019/C 164/10)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Atbildētājs: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 1999/31/[EK] ([1]) 10. un 14. pantam atbilst tiesas, kura izskatīja apelācijas sūdzību, pieņemtā interpretācija, kura vēlējās ar atpakaļejošu spēku piemērot Leģislatīvā dekrēta 36/2003 15. un 17. pantu, kas valsts līmenī īsteno iepriekš minētās [Savienības tiesību] normas, ar tādām sekām, ka tādējādi noteiktie pienākumi — konkrēti daļā, kur apsaimniekošana pēc poligona slēgšanas tiek pagarināta no desmit līdz trīsdesmit gadiem —, beznosacījuma kārtībā tiek attiecināti uz esošiem poligoniem, kuriem jau ir izdota ekspluatācijas atļauja?

2) Vai, it īpaši — saistībā ar Direktīvas 1999/31/[EK] 10. un 14. panta, kuros attiecīgi dalībvalstis tiek mudinātas veikt "pasākumus, lai panāktu, ka visas izmaksas, kas saistītas ar poligona ierīkošanu un ekspluatāciju, cik iespējams, ieskaitot 8. panta a) punkta iv) apakšpunktā minētā finansiālā vai tam līdzvērtīgā nodrošinājuma izmaksas un slēgšanas tāmes vērtību, kā arī izmaksas, kas saistītas ar vismaz 30 gadu apsaimniekošanu pēc slēgšanas, sedz apsaimniekotāja pieprasītā cena par jebkura veida atkritumu apglabāšanu poligonā" un "pasākumus, lai poligoni, kuriem ir izdota atļauja vai kuri jau darbojas šīs direktīvas transponēšanas laikā, nevarētu turpināt darbību" ([2]), normatīvo raksturu —, ar tiem ir saderīga tiesas, kura izskatīja apelācijas sūdzību, pieņemtā interpretācija, kura vēlējās piemērot Leģislatīvā dekrēta 36/2003 15. un 17. pantu esošiem poligoniem, kuriem jau ir izdota ekspluatācijas atļauja, lai gan, īstenojot šādi noteiktos pienākumus arī attiecībā uz minētajiem poligoniem, 17. pantā īstenošanas pasākumi ir ierobežoti ar paredzēto pārejas periodu un nav paredzēts neviens pasākums, kam būtu jāierobežo finanšu slogs, ko "īpašniekam" rada apsaimniekošanas pagarinājums?

3) Turklāt, vai Direktīvas 1999/31/[EK] 10. un 14. pantam atbilst tiesas, kura izskatīja apelācijas sūdzību, pieņemtā interpretācija, kura vēlējās ar atpakaļejošu spēku piemērot iepriekš minēto Leģislatīvā dekrēta 36/2003 15. un 17. pantu esošiem poligoniem, kuriem jau ir izdota ekspluatācijas atļauja, arī saistībā ar finanšu slogu, kas rodas no tādējādi noteiktiem pienākumiem, un, konkrēti, no poligona apsaimniekošanas pēc tā slēgšanas pagarinājuma no desmit līdz trīsdesmit gadiem, liekot šo slogu nest "īpašniekam" un tādējādi leģitimizējot apstākli, ka šim "īpašniekam" tarifi, kas noteikti līgumos par atkritumu apglabāšanas darbību, mainās uz slikto pusi?

4) Visbeidzot, vai Direktīvas 1999/31/[EK] 10. un 14. pantam atbilst tiesas, kura izskatīja apelācijas sūdzību, pieņemtā interpretācija, kura vēlējās iepriekš minēto Leģislatīvā dekrēta 36/2003 15. un 17. pantu piemērot esošiem poligoniem, kuriem jau ir izdota ekspluatācijas atļauja, arī saistībā ar finanšu slogu, kas rodas no tādējādi noteiktiem pienākumiem, un, konkrēti, no poligona apsaimniekošanas pēc tā slēgšanas pagarinājuma no desmit līdz trīsdesmit gadiem, uzskatot, ka — to noteikšanas nolūkā — ir jāņem vērā ne tikai atkritumi, kas nodoti poligonā pēc īstenošanas noteikumu stāšanās spēkā, bet arī jau agrāk nodotie atkritumi?

([1]) Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV 1999, L 182, 1. lpp.).

([2]) N.d.t: Šajā panta daļā latviešu valodā, atšķirībā no itāļu valodas, ir izmantota nolieguma konstrukcija nosacījumu formulējumā "pasākumus, lai poligoni, kuriem ir izdota atļauja vai kuri jau darbojas šīs direktīvas transponēšanas laikā, nevarētu turpināt darbību, ja vien [..] nav izpildīti turpmāk noteiktie nosacījumi".

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. janvārī iesniedza Sąd Okręgowy w Krakowie (Polija) — VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

(Lieta C-16/19)

(2019/C 164/11)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītāja: VL

Atbildētāja: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ([1]), 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka viens no vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma veidiem ir atšķirīga attieksme pret atsevišķām personām, kas ietilpst īpašajā grupā, kurai piemīt aizsargātā iezīme (invaliditāte), ja darba devēja atšķirīgā attieksme

tiek izrādīta pret personām vienas grupas ietvaros, pamatojoties uz šķietami neitrālu kritēriju, bet šis kritērijs nevar būt objektīvi attaisnots ar likumīgu mērķi un šā mērķa sasniegšanai izmantotie līdzekļi nav piemēroti un nepieciešami?

(1) OV L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polija) — Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej/Gefion Insurance A/S w Kopenhadze

(Lieta C-25/19)

(2019/C 164/12)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej

Atbildētāja: Gefion Insurance A/S w Kopenhadze

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2009/138/EK (1) 152. panta 1. un 2. punkts, tos aplūkojot kopsakarā ar minētās direktīvas 151. pantu un Regulas Nr. 1393/2007 (2) 8. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvība, ko veic ieceltais pārstāvis, ietver dokumenta par lietas ierosināšanu saņemšanu lietā par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV 2009 L 335, 1. lpp.).
(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2000 L 324, 79. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Commissione tributaria provinciale di Modena (Itālija) — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo

(Lieta C-26/19)

(2019/C 164/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Modena

Pamatlietas puses

Prasītāja: Azienda USL di Modena

Atbildētāja: Comune di Sassuolo

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar LESD 107. pantu, kurā ir aizliegts valsts atbalsts "jebkādā [..] veidā", ir vai nav saderīgs [2011. gada 14. marta] Leģislatīvā dekrēta Nr. 23 9. panta 8. punkts, kas Itālijas valsts veselības aprūpes dienesta iestādēm paredz atbrīvojumu no vienotā pašvaldības nodokļa par tām piederošajiem nekustamajiem īpašumiem, kas tiek izmantoti tikai iestādes uzdevumu veikšanai, ja šo tiesību normu interpretē tādējādi, ka nodokļa atvieglojums ir paredzēts arī vietējai veselības aprūpes iestādei, kura ir iznomājusi nekustamo īpašumu kādai jaukta (publiska un privāta) kapitāla komercsabiedrībai, kurā 51 % kapitāla daļu pieder šai pašai vietējai veselības aprūpes iestādei un kura šajā nekustamajā īpašumā sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, konkurējot ar citām pilnīgi privāta kapitāla ārstniecības iestādēm, tādējādi gūstot nodokļu priekšrocību, kas kvalificējama kā valsts atbalsts, un kropļojot brīvā tirgus noteikumus?

2) Vai ar Līgumu, proti, LESD 107. pantu, kurā ir aizliegts valsts atbalsts "jebkādā [..] veidā", ir vai nav saderīgs Itālijas [2000. gada 27. jūlija] Likuma Nr. 212 11. pantā paredzētais nodokļu nolēmums, kas Leģislatīvā dekrēta Nr. 23 9. panta 8. punktu neļauj interpretēt analoģiski Itālijas *Suprema Corte* (Augstākā tiesa) judikatūrai par pašvaldības nekustamā īpašuma nodokli tādējādi, ka vietējai veselības aprūpes iestādei nepienākas atbrīvojums no vienotā pašvaldības nodokļa, ja nekustamo īpašumu izmanto kāda akciju sabiedrība (pat ja tās kapitāla daļas pieder arī tai pašai valsts iestādei), kura šajā nekustamajā īpašumā veic veselības aprūpes darbību, konkurējot ar citām veselības aprūpes pakalpojumus sniedzošām pilnīgi privāta kapitāla komercsabiedrībām, tādējādi gūstot nodokļu priekšrocību, kas kvalificējama kā valsts atbalsts, un kropļojot brīvā tirgus noteikumus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust u c.

(Lieta C-28/19)

(2019/C 164/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd, Ryanair DAC

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā ([1]) 23. panta 1. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka pozīcijas saistībā ar reģistrēšanos tiešsaistē, "administratīvo maksu" par iegādi ar kredītkarti, kas pievienojas pašu biļešu cenai, kā arī maksas, kas izriet no PVN piemērošanas pārvadājuma maksai un neobligātiem papildmaksājumiem par iekšzemes lidojumiem, ietilpst obligāto (neizbēgamo), paredzamo vai tomēr neobligāto cenas pielikumu kategorijā?

2) Vai Regulas Nr. 1008/2008 23. panta 1. punkta ceturtais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar terminu "neobligāts" ir jāsaprot tas, no kā vairākums patērētāju var izvairīties?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (pārstrādāta versija) (OV 2008, L 293, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

(Lieta C-61/19)

(2019/C 164/15)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Orange Romania SA

Atbildētāja: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

Prejudiciālie jautājumi

1) Kādi nosacījumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]) 2. panta h) punktu ir jāizpilda, lai varētu uzskatīt, ka gribas izteikums ir konkrēts un apzināts?

2) Kādi nosacījumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 2. panta h) punktu ir jāizpilda, lai varētu uzskatīt, ka gribas izteikums ir sniegts labprātīgi?

---

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Lieta C-62/19)

(2019/C 164/16)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Star Taxi App SRL

Atbildētājas: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 98/34/EK (1), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK (2), noteikumi (1. panta 2. punkts) un Direktīvas 2000/31/EK (3) noteikumi [2. panta a) punkts], saskaņā ar kuriem informācijas sabiedrības pakalpojums ir "pakalpojums [..], ko [..] sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma", ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda darbība kā *Star Taxi App SRL* īstenotā (t.i., pakalpojums, kas ar elektronisku lietojumprogrammu tieši savieno taksometru klientus ar taksometru vadītājiem) ir jāuzskata par īpašu informācijas sabiedrības un sadarbīgas ekonomikas pakalpojumu (ņemot vērā to, ka *Star Taxi App SRL* neatbilst pārvadātāja kritērijiem, kurus Eiropas Savienības Tiesa aplūkoja sprieduma lietā C-434/15 39. punktā saistībā ar *Uber*)?

2) Vai *Star Taxi App SRL* [veikto darbību] var uzskatīt par informācijas sabiedrības sniegtu pakalpojumu, ja Direktīvas 2000/31/EK 4. panta, Direktīvas 2006/123/EK (4) 9., 10. un 16. panta, kā arī LESD 56. pantu noteikumi nozīmē, ka uz *Star Taxi App SRL* darbību attiecināms pakalpojumu sniegšanas brīvības princips? Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai tie pieļauj

tādu tiesisko regulējumu kā *Hotărârea Consiliului General al Municipiului București* (Bukarestes pašvaldības Padomes lēmums, turpmāk tekstā "*HCGMB*") Nr. 626/19.12.2017, ar ko groza un iekļauj *HCGMB* Nr. 178/2008 par pamatregulas, izpildes pamatnostādņu un koncesijas līgumu pieņemšanu saskaņā ar deleģētu pārvaldību, lai organizētu un īstenotu vietējā sabiedriskā transporta ar taksometru pakalpojumus — I, II, III, IV un V pants?

3) Ja Direktīva 2000/31/EK ir piemērojama *Star Taxi App SRL* sniegtajam pakalpojumam, vai dalībvalsts noteiktie ierobežojumi attiecībā uz elektroniskā pakalpojuma sniegšanas brīvību, kuri to pakārto pienākumam saņemt atļauju vai licenci, ir likumīgi atkāpes pasākumi no Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 2. punkta atbilstoši šīs pašas direktīvas 3. panta 4. punktam?

4) Vai Direktīvas 2015/1535 ([5]) 5. panta noteikumi liedz bez iepriekšēja paziņojuma Eiropas Komisijai pieņemt tādu regulējumu kā *HCGMB* Nr. 626/19.12.2017, ar ko groza un iekļauj *HCGMB* Nr. 178/2008 par pamatregulas, izpildes pamatnostādņu un koncesijas līgumu pieņemšanu saskaņā ar deleģētu pārvaldību, lai organizētu un īstenotu vietējā transporta pakalpojumu ar taksometru sabiedriskos pakalpojumus — I, II, III, IV un V pants?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 204, 37. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/48/EK (1998. gada 20. jūlijs), ar kuru groza Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 217, 18. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (kodifikācija) (OV 2015, L 241, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. janvārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedumu lietā T-587/16 HM/Eiropas Komisija

(Lieta C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *T. S. Bohr, G. Gattinara*)

Otrs lietas dalībnieks: HM

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedumu lietā T-587/16 HM/Komisija;

— nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;

— atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies pirmajā instancē un apelācijas instancē, pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai Komisija izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu, kuram ir trīs daļas, tiek apgalvots, ka, sadalot pilnvaras starp atlases komisiju un Eiropas Personāla atlases biroju (*EPSO*), Vispārējā tiesa esot pieļāvusi juridisku kļūdu.

Šī pamata pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir juridiski kļūdaini kvalificējusi apstrīdēto tiesību aktu, proti, *EPSO* 2015. gada 17. augusta lēmumu apelācijas sūdzības iesniedzējas pārskatīšanas lūgumu novēlošanās dēļ nenodot atlases komisijai. Par to tika paziņots atbilstoši *EPSO* saskaņā ar Vispārīgo noteikumu par konkursiem 3.1.3. iedaļā piešķirto kompetenci veikt visu saraksti ar kandidātiem.

Otrajā daļā Komisija pauž nostāju, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi juridisku kļūdu, interpretēdama Vispārīgos noteikumus. Šo Vispārīgo noteikumu 3.4.3. iedaļa ir jāskata ne tikai kopsakarā ar 3.1.3. iedaļu, bet arī ņemot vērā 3.4.3. iedaļas — kurā EPSO ir piešķirtas pilnvaras veikt iekšējo pārskatīšanas procedūru — formulējumu un mērķi.

Trešajā daļā tiek pārmests, ka ir pieļauta juridiska kļūda, interpretējot Civildienesta noteikumu III pielikuma 7. pantu. Apstrīdētais paziņojums esot administratīvi tehnisks tiesību akts, kura mērķis esot nodrošināt vienotu kritēriju piemērošanu konkursos saskaņā ar minētā 7. panta 1. punktu. Tas atbilstot arī *EPSO* atlases komisijas palīga lomai, kā Vispārējā tiesa to ir norādījusi spriedumā T-361/10 P Komisija/*Pachitis* ([1]).

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, interpretēdama pamatu attiecībā uz tiesību akta izdevēja kompetences neesamību, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi juridisku kļūdu. Izskatāmajā lietā Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi, vai pēc kļūdas saistībā ar kompetences neesamību novēršanas būtu jāpieņem tiesību akts ar tādu pašu vai tomēr ar citu saturu. Šīs pārbaudes neesamības dēļ Vispārējā tiesa neesot varējusi atcelt apstrīdēto tiesību aktu.

([1]) ECLI:EU:T:2011:742.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. janvārī iesniedza Tribunalul Specializat Mureș (Rumānija) — MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Lieta C-75/19)

(2019/C 164/18)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Mureș

Pamatlietas puses

Prasītāja: MF

Atbildētājas: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ([1]) normas, it īpaši šīs direktīvas preambulas 12., 21. un 23. apsvērums un 6. panta 1. punkts, 7. panta 2. punkts un 8. pants liedz valsts tiesām sniegt tādu interpretāciju, saskaņā ar kuru patērētājs, ceļot iebildumus pret piespiedu izpildi, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir īpašs pasākums, ko var īstenot ar atsevišķiem noteikumiem un ar ierobežojošiem nosacījumiem, pēc piespiedu izpildes sākuma pret iebildumu iesniedzēju nevar norādīt — jo tas būtu nepieņemami attiecībā uz šo tiesiskās aizsardzības līdzekli — uz konstatētiem negodīgiem noteikumiem kredītlīgumā, kas noslēgts ar profesionāli [kredītorganizāciju], kurš saskaņā ar likumu ir izpildāms tiesību akts un pamatojoties uz kuru pret patērētāju ir vērsta piespiedu izpilde —, atsaucoties uz dalībvalsts tiesību aktu sistēmu, kurā ir paredzēta tiesvedība saskaņā ar vispārējām tiesībām, kas nav precizēta un ar kuru patērētājs jebkurā laikā var pieprasīt konstatēt, ka pastāv minētie negodīgie noteikumi, un prasīt, lai tiem nebūtu juridisku seku, tā, ka saistībā ar šādu tiesvedību pieņemtais nolēmums nerada tiešas sekas piespiedu izpildes procedūrai, jo pastāv risks, ka piespiedu izpilde tiks pabeigta pirms lēmuma pieņemšanas vispārējo tiesību sistēmas ietvaros?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tās pašas direktīvas normas nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā ir noteikts piecpadsmit dienu termiņš no pirmās piespiedu izpildes aktu paziņošanas dienas (ar imperatīvu publisko tiesību normu, kuras neievērošana noved pie tā, ka prasība tiek noraidīta kā celta novēloti), kura laikā patērētājam-iebildumu iesniedzējam (parādniekam, pret kuru tiek vērsta piespiedu izpilde) ir jānorāda uz ar profesionāli [kredītorganizāciju] noslēgtajā līgumā ietverto noteikumu negodīgo raksturu, ņemot vērā, ka arī valsts tiesībās pastāv tāda pati sistēma attiecībā uz iespēju atsaukties uz līdzīgām pretenzijām, kuras klasificē kā aizstāvības argumentus attiecībā uz lietas būtību, paturot prātā faktu, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru valsts tiesai ir pienākums *ex officio* pārbaudīt līguma noteikumu negodīgo raksturu, tiklīdz tai ir zināmi šim nolūkam vajadzīgie tiesiskie un faktiskie apstākļi?

([1]) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. janvārī iesniedza Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polija) — Profi Credit Polska S.A./QJ

(Lieta C-84/19)

(2019/C 164/19)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Profi Credit Polska S.A.

Atbildētājs: QJ

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK ([1]) (1993. gada 5. aprīlis) 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir izslēgta direktīvas noteikumu piemērošana attiecībā uz ar procentiem nesaistīto kredīta izmaksu atsevišķu noteikumu godīguma novērtēšanu situācijā, kad dalībvalsts tiesību aktos ir noteikts šādu izmaksu augstākā robeža, nosakot, ka ar procentiem nesaistītās kredīta izmaksas, kas izriet no patēriņa kredīta līguma, nav jāmaksā daļā, kas pārsniedz likumā noteiktās maksimālās ar procentiem nesaistītās kredīta izmaksas, ko aprēķina likumā noteiktajā kārtībā, vai kopējo kredīta summu?

2) Vai Padomes Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (1993. gada 5. aprīlis) 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar procentiem nesaistītās kredīta izmaksas, kuras papildus procentiem ir jāuzņemas un jāsamaksā aizņēmējam saistībā ar pašu līguma noslēgšanu un aizdevuma izsniegšanu (proti, maksājumi, komisijas nauda vai citi maksājumi) kā šā līguma noteikums, ja tas ir izteikts vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, nav jānovērtē attiecībā uz to godīgumu saskaņā ar šo Direktīvas normu?

3) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līguma noteikumi, kuros ir noteiktas dažāda veida ar aizdevuma izsniegšanu saistītas izmaksas, nav izteikti "vienkāršā, skaidri saprotamā valodā", ja tajos nav izskaidrots, par kādiem konkrētiem pakalpojumiem tie tiek iekasēti, un neļauj patērētājam izvērtēt atšķirību starp tiem?

([1]) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. februārī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) — Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK

(Lieta C-85/19)

(2019/C 164/20)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pamatlietas puses

Prasītāja: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Atbildētājs: RK

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvai 97/81/EK ([1]) (1997. gada 15. decembris) pievienotā Pamatnolīguma par nepilna darba laika darbu 4. klauzulas 1. un 2. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK ([2]) (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija), 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 14. panta 1. punktā noteiktajam ir pretrunā koplīgumā iekļautais noteikums un uzņēmumu prakse, saskaņā ar kuru atalgojuma un karjeras virzības nolūkos nepilna laika darbinieces darba stāžs ir jāaprēķina, ikgadējā aprēķinā veicot vertikālu darbalaika sadalījumu un ņemot vērā tikai faktiski nostrādāto laiku?

([1]) Padomes Direktīva 97/81/EK (1997. gada 15. decembris) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu (OV 1998, L 14, 9. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV 2006, L 204, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. februārī iesniedza Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spānija) — SL/Vueling Airlines S.A.

(Lieta C-86/19)

(2019/C 164/21)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: SL

Atbildētāja: Vueling Airlines S.A.

Prejudiciālais jautājums

Vai gadījumā, ja ir konstatēta bagāžas nozaudēšana, lidsabiedrībai vienmēr un visos gadījumos ir jāsamaksā pasažierim maksimālā kompensācijas summa 1131*SDR* apmērā, jo tas ir visnopietnākais no 1999. gada 28. maija Monreālas konvencijas 17. panta 2. punktā un 22. panta 2. punktā paredzētajiem gadījumiem, vai arī tā ir maksimālā zaudējumu atlīdzības summa, ko tiesnesis var piešķirt, tostarp arī kofera nozaudēšanas gadījumā, ņemot vērā atbilstošos apstākļus, un tādējādi summa 1131*SDR* apmērā ir piešķirama tikai tad, ja pasažieris, izmantojot jebkādus tiesībās atļautos līdzekļus, pierāda, ka reģistrētajā bagāžā esošo priekšmetu vai personisko mantu vērtība, kā arī to priekšmetu vērtība, kas viņam bija jāiegādājas to aizstāšanai, sasniedza šo maksimālo summu, vai, ja viņš to nepierāda, viņam ir jānorāda arī citi parametri, kā, piemēram, kofera svars kilogramos vai arī tas, vai bagāžas nozaudēšana notika turpceļa vai atpakaļceļa lidojuma laikā, lai varētu novērtēt morālo kaitējumu, ko izraisīja ar viņa bagāžas nozaudēšanu saistītās neērtības?

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 8. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedumu lietā T-811/16 Di Bernardo/Komisija

(Lieta C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *B. Mongin* un *G. Gattinara*)

Otrs lietas dalībnieks: Danilo Di Bernardo

Prasījumi

— atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedumu lietā T-811/16 *Di Bernardo*/Komisija;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;

— lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē pieņemšanu atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats, kurš attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 41.–53. punkta pēdējo teikumu, ir balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā, definējot atlases komisijas pienākuma norādīt pamatojumu tvērumu saistībā ar lēmumu neiekļaut kandidātu rezerves sarakstā. Pirmkārt, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir atkāpusies no Tiesas pastāvīgās judikatūras, kurā ir nodalīti lēmumi, kas saistīti ar kandidatūru izvērtēšanu kā, piemēram, lēmumi, kuri saistīti ar kandidāta diplomiem vai pieredzi, un lēmumi, kas saistīti ar kandidātu nopelnu novērtēšanu pēc dalības pārbaudījumos. Pirmajā minētajā gadījumā atlases komisijai ir jānorāda, kāds tieši elements kandidatūrā iztrūkst, ņemot vērā paziņojumā par konkursu prasīto kvalifikāciju. Šajā lietā atlases komisija gan sākotnējā lēmumā, gan atbildē uz pārskatīšanas lūgumu ir izpildījusi judikatūras prasības, un Vispārējā tiesa, pārkāpjot judikatūru, ir paplašināti attiecinājusi savu pārbaudi uz atlases komisijas noteiktajiem atlases kritērijiem un uzdevusi atlases komisijai paust savu nostāju par visiem kandidatūras pieteikumā ietvertajiem ierakstiem. Tas, ka atlases komisija ir pamatojusi savu lēmumu, atbildot uz pārskatīšanas lūgumu, nevar paplašināt šo pienākumu norādīt pamatojumu. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot sajaukusi prasību norādīt pamatojumu, lai kāda arī būtu tās vērtība, ar pamatojuma pamatotību, kas ir saistīta ar pieņemtā lēmuma tiesiskumu pēc būtības.

Otrais pamats, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 37., 38. un 53.–56. punktu, ir saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā, kura esot pieļauta, neievērojot tiesas pienākumu pašai pēc savas ierosmes konstatēt pienākuma norādīt pamatojumu ievērošanu. Vispārējā tiesa ir atkāpusies no pastāvīgās judikatūras, atbilstoši kurai nepietiekama pamatojuma gadījumā tiesvedības laikā vēl aizvien var tikt iesniegti papildu precizējumi, un tie liedz pamatojumu pamatam atcelt tiesību aktu, kas balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Būtībā, izslēdzot iespēju papildināt pamatojumu "gandrīz pilnīgas" pamatojuma neesamības gadījumā un pielīdzinot "gandrīz pilnīgu" pamatojuma neesamību pilnīgai pamatojuma neesamībai, Vispārējā tiesa neesot ļāvusi papildināt pamatojumu tiesvedības laikā. Šādai pielīdzināšanai neesot nekāda pamatojuma Tiesas judikatūrā. Ierobežojot trūkumu novēršanas iespējas tiesvedības laikā, Vispārējā tiesa esot ierobežojusi tiesas pašas ierosmi, kas šīs lietas apstākļos būtu varējusi novērst apstrīdētā lēmuma atcelšanu pienākuma norādīt pamatojumu neizpildes dēļ.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — B. M. M., B. S./État belge

(Lieta C-133/19)

(2019/C 164/23)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: B. M. M., B. S.

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, lai garantētu Eiropas Savienības tiesību efektivitāti un nepadarītu neiespējamu tiesību uz ģimenes atkalapvienošanos izmantošanu, kas prasītājas ieskatā tai ir piešķirtas ar Padomes Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos ([1]) 4. pantu, šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka apgādnieka bērns var izmantot tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos, ja viņš ir sasniedzis pilngadību, kamēr notiek tiesvedība par lēmumu, ar ko bērnam ir atteiktas šīs tiesības un kas ir pieņemts laikā, kad viņš vēl bija nepilngadīgs?

2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants un Direktīvas 2003/86/EK 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā tas, ka lēmuma atcelšanas prasība, kas ir celta par ģimenes atkalapvienošanās tiesību atteikumu nepilngadīgam bērnam, tiek atzīta par nepieņemamu, pamatojot ar to, ka bērns ir sasniedzis pilngadību tiesvedības laikā, tādējādi liedzot viņam viņa prasības pret šo lēmumu izskatīšanu un pārkāpjot viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību?

([1]) OV 2003 L 251, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — B. M. M., B. M./État belge

(Lieta C-136/19)

(2019/C 164/24)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: B. M. M., B. M.

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

1) Lai garantētu Eiropas Savienības tiesību efektivitāti un nepadarītu neiespējamu tiesību uz ģimenes atkalapvienošanos izmantošanu, kas prasītājas ieskatā tai ir piešķirtas ar Padomes Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos ([1])4. pantu, vai šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka apgādnieka bērns var izmantot tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos, ja viņš ir sasniedzis pilngadību, kamēr notiek tiesvedība par lēmumu, ar ko bērnam ir atteiktas šīs tiesības, un kas ir pieņemts, kamēr viņš vēl bija nepilngadīgs?

2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants un Direktīvas 2003/86/EK 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā tas, ka lēmuma atcelšanas prasība, kas ir celta par ģimenes atkalapvienošanās tiesību atteikumu nepilngadīgam bērnam, tiek atzīta par nepieņemamu, pamatojot ar to, ka bērns ir sasniedzis pilngadību tiesvedības laikā, tādējādi liedzot viņam viņa prasības pret šo lēmumu izskatīšanu un pārkāpjot viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību?"

([1]) OV 2003 L 251, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — B. M. O./État belge

(Lieta C-137/19)

(2019/C 164/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: B. M. O.

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos ([1]) 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, nepieciešamības gadījumā to lasot kopsakarā ar tās pašas Direktīvas 16. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam, lai trešo valstu valstspiederīgos varētu kvalificēt kā "nepilngadīgus bērnus" minētās tiesību normas izpratnē, tiem ir jābūt "nepilngadīgiem" ne tikai brīdī, kad tiek iesniegts pieteikums ieceļošanas atļaujai uzturēšanās nolūkā, bet arī tad, kad administrācija galu galā pieņem lēmumu par šo pieteikumu?

([1]) OV 2003, L 251, 12. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 21. februārī Deutsche Telekom AG iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-827/14 Deutsche Telekom AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-152/19 P)

(2019/C 164/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deutsche Telekom AG (pārstāvji: *D. Schroeder* un *K. Apel*, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, *Slovanet, a.s.*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-827/14, ciktāl ar to ir noraidīta prasība;

— pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 15. oktobra Lēmumu C(2014) 7465*final* par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 102. pantu un EEZ līguma 54. pantu (Lieta AT.39523 — *Slovak Telekom*), kurā labojumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 16. decembra Lēmumu C(2014) 10119 *final* un 2015. gada 17. aprīļa Lēmumu C(2015) 2484*final*, ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, un pakārtoti, atcelt tai uzliktos naudas sodus vai tos samazināt vēl vairāk;

— pakārtoti, nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi, līdz ar to nav piemērojusi un tādējādi nepareizi piemērojusi tiesību principu, saskaņā ar kuru atteikumam piešķirt piekļuvi ir nepieciešams, lai lūgtā piekļuve būtu būtiska darbībai lejupējā tirgū.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un nepareizi piemērojusi tiesību principu, saskaņā ar kuru uz mātesuzņēmumu tā meitasuzņēmuma rīcību var attiecināt tikai tad, ja tas ir faktiski īstenojis izšķirošu ietekmi.

Treškārt, Vispārējā tiesa neesot piemērojusi un līdz ar to ir nepareizi piemērojusi tiesību principu, saskaņā ar kuru uz meitasuzņēmumu tā meitasuzņēmuma rīcību var attiecināt tikai tad, ja tas būtībā ir izpildījis mātesuzņēmuma norādījumus.

Ceturtkārt, Vispārējā tiesa neesot pareizi piemērojusi tiesību principu, saskaņā ar kuru administratīvajā procedūrā ir jānodrošina tiesības tikt uzklausītam.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. februārī iesniedza Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kipra) — Kypriaki Kentriki Archi/GA

(Lieta C-154/19)

(2019/C 164/27)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kypriaki Kentriki Archi

Atbildētājs: GA

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai prokuratūras, kas izdod Eiropas apcietināšanas orderi saskaņā ar savas valsts tiesisko regulējumu, neatkarība no izpildvaras var tikt izvērtēta, pamatojoties uz lomu, kāda prokuratūrai ir valsts tiesību sistēmā? Pretējā gadījumā, kādi ir kritēriji, pamatojoties uz kuriem ir jāizvērtē tās neatkarība no izpildvaras?

2) Vai Hamburgas prokuratūra, kas saskaņā ar Vācijas tiesisko regulējumu ir daļa no izpildvaras, nevis tiesu varas, ir iekļauta Tieslietu Ministrijas hierarhiskajā struktūrā un tai ir pienākums veikt kriminālvajāšanu pret noziedzīga nodarījuma izdarītāju, ja tā uzskata to par lietderīgu pēc visu lietas apstākļu — attaisnojošu un apsūdzošu — izvērtēšanas, var tikt uzskatīta par pietiekami neatkarīgu iestādi, kura piedalās kriminālās tiesvedības īstenošanā, ka ir "tiesu iestāde" Pamatlēmuma (2002. gada 13. jūnijs) ([1]) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 6. panta 1. punkta izpratnē?

3) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai Hamburgas prokuratūrai ir jābūt arī funkcionāli neatkarīgai no izpildvaras ikvienā gadījumā, kurā tā veic izmeklēšanu, un pamatojoties uz kādiem kritērijiem ir jāizvērtē šāda funkcionālā neatkarība?

4) Vai Hamburgas prokuratūras izdots Eiropas apcietināšanas orderis, kas, pamatojoties uz Vācijas tiesisko regulējumu netiek tieši pakļauts pārbaudei tiesā, bet gan tiek tai pakļauts pakārtoti, apstrīdot Šengenas informācijas sistēmā (*SIS*) reģistrēto paziņojumu par aizturēšanu jau pēc tā izdošanas, ir "tiesas nolēmums" pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē, kas atbilst pamatlēmuma 1. panta 2. punktā noteiktajam savstarpējas atzīšanas principam?

([1]) Padomes Pamatlēmums [2002/584/TI] (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm — Dažu dalībvalstu deklarācijas par pamatlēmuma pieņemšanu (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 13. decembra rīkojumu lietā T-739/17 Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) u.c./Komisija

(Lieta C-172/19 P)

(2019/C 164/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (pārstāvji: *W. Spieth* un *N. Hellermann*, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, *Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. a) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra rīkojumu lietā T-739/17;

b) atzīt prasību par pieņemamu un,

ja Tiesa uzskatītu, ka joprojām ir iespējams pieņemt nolēmumu, balstoties uz joprojām pilnā mērā spēkā uzturētajiem 2017. gada 7. novembra prasībā izklāstītajiem prasījumiem,

— atzīt par spēkā neesošu Komisijas Īstenošanas lēmumu (2017. gada 31. jūlijs), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES pieņem secinājumus par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP) attiecībā uz lielām sadedzināšanas stacijām ([1]), ciktāl ar to pieņemti un noteikti ar LPTP saistītie emisiju līmeņi (LPTP SEL) tām NO_X emisijām (1. pants, pielikuma 2.1.3. punkts, 3. tabula) un tām dzīvsudraba emisijām (1. pants, pielikuma 2.1.6. punkts, 7. tabula), kas rodas no ogļu un/vai lignīta sadedzināšanas;

— pakārtoti — atzīt par spēkā neesošu Komisijas Īstenošanas lēmumu 2017/1442 (pilnā apmērā);

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

c) nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, ja un ciktāl Tiesa neuzskatītu, ka iespējams pieņemt nolēmumu attiecībā uz 1. punkta apakšpunktā izklāstītajiem prasījumiem;

2. piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus divus pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa, pieņemot rīkojumu, esot pieļāvusi procesuālu kļūdu, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses (EST Statūtu 58. panta pirmās daļas otrā teikuma otrais palīgteikums), gan vispārējos Savienības tiesību principus. Vispārējā tiesa savā rīkojumā neesot aplūkojusi nolēmumam nozīmīgo apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka tās tiesības celt prasību izriet no tā, ka nav ticis ievērots apelācijas sūdzības iesniedzējas procesuālais statuss, kas tai esot bijis nozīmīgajā informācijas apmaiņā par prasībā apstrīdēto LPTP secinājumu izstrādi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesvedībā esot piedalījusies ne vien faktiski, bet arī tādēļ, ka tā atrodas īpašās un aizsargājošās tiesiskās situācijās, kas paredzot konkrētu procesuālo statusu. Jau šie pamati vien ir pietiekami, lai apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu tiesīga celt prasību. Vispārējās tiesas rīkojumā trūkstot jebkādas pārbaudes par apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenta saturu, tā novērtējuma vai citāda pamatojuma. Tajā neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 36. panta pirmā teikuma kopsakarā ar to 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 81. panta. Tas liecinot ne vien par procesuālu kļūdu, bet arī par vispārējo Savienības tiesību principu — efektīvas tiesību aizsardzības un tiesību tikt uzklausītam — pārkāpumu.

Otrkārt, ar Vispārējās tiesas rīkojumu esot pārkāptas arī Savienības tiesības (EST Statūtu 58. panta pirmās daļas otrā teikuma trešā palīgteikuma izpratnē). Ar to, ka Vispārējās tiesas rīkojumā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasība ir noraidīta kā nepieņemama, minētā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības, neatzīstot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas personā esot izpildīti prasības pieņemamības priekšnosacījumi, jo pastāvot kvalificēts skārums LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Kvalificētais skārums un līdz ar to arī tiesības celt prasību izrietot no tā, ka neesot ticis ievērots procesuālais statuss, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai esot bijis prasībā apstrīdēto LPTP secinājumu izstrādes procesā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja LPTP secinājumu pieņemšanas procesā esot piedalījusies ne tikai faktiski, bet arī tādēļ, ka tā atrodas īpašās un aizsargājošās tiesiskās situācijās, tai esot speciāls un aizsargājams tiesiskais statuss, kas paredzot konkrētu procesuālo statusu. Līdz ar to, runājot par tās procesuālo tiesību īstenošanu, tā esot tiesīga celt prasību. Komisija, izstrādājot LPTP secinājumus, esot pārkāpusi šīs apelācijas sūdzības iesniedzēju aizsargājošās procesuālās garantijas, it īpaši ar to, ka tika ierobežotas tās tiesības tikt uzklausītai un piedalīties procesā, kā arī ar to, ka Komisija nav izpildījusi savu pārbaudīšanas pienākumu. Tādēļ prasības noraidīšana ar pamatojumu, ka tā ir nepieņemama, liecinot par kļūdu Savienības tiesību piemērošanā.

(1) OV 2017, L 212, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. februārī iesniedza Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) — Rensen Shipbuilding BV, pretējā puse: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Lieta C-192/19)

(2019/C 164/29)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: Rensen Shipbuilding BV

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Prejudiciālie jautājumi

Kombinētās nomenklatūras 89. nodaļas 1. papildu piezīmē ir noteikts, ka (tostarp) KN apakšpozīcijas 89012010 un 89019010 ("Jūras kuģi") attiecas tikai uz kuģiem, kas ir paredzēti braukšanai jūrā. Ko šajā saistībā nozīmē jēdziens "paredzēts braukšanai jūrā"?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. februārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — H. A./État belge

(Lieta C-194/19)

(2019/C 164/30)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: H. A.

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas [(ES)] Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ([1]) (pārstrādāta redakcija), 27. pants atsevišķi [un] kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to[, lai nodrošinātu] efektīvu tiesību aizsardzību tiesā[,] valsts tiesai ir noteikts pienākums attiecīgā gadījumā ņemt vērā apstākļus, kas ir radušies pēc "Dublinas pārsūtīšanas procedūras" lēmuma?

([1]) OV 2013, L 180, 31. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-682/14 Mylan Laboratories un Mylan/Komisija

(Lieta C-197/19 P)

(2019/C 164/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Mylan Laboratories Ltd, Mylan, Inc. (pārstāvji: *C. Firth, S. Kon, C. Humpe, solicitors, V. Adamis*, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-682/14 *Mylan Laboratories Ltd* un *Mylan Inc.*/Eiropas Komisija, ciktāl tajā ir noraidīta prasītāju prasība atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija lēmumu ([1]) lietā AT.39612 — *Perindopril* (*Servier*), ciktāl tas attiecas uz prasītājām; vai

— atcelt naudas sodu vai būtiski samazināt tā apmēru; un/vai

— nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā atbilstoši tam, kas tiks nospriests Tiesas spriedumā; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus un citas ar šo lietu saistītās izmaksas, kā arī piespriest tai citus pienākumus, kurus Tiesa atzītu par vajadzīgiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza piecus apelācijas pamatus, kas izriet no šādām iebildēm.

1. Pirmais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka izlīguma noslēgšanas laikā uzņēmumi *Matrix* un *Les Laboratoires Servier* bija potenciāli konkurenti.

Pirmā iebilde: Vispārējā tiesa esot kļūdaini secinājusi, ka Komisijai bija pamats uzskatīt, ka uzņēmumu *Matrix* un *Niche* starpā noslēgtā nolīguma dēļ šie uzņēmumi ir kvalificējami par potenciāliem konkurentiem.

Otrā iebilde: Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi juridiskos kritērijus potenciālās konkurences konstatēšanai, secinādama, ka izlīguma noslēgšanas laikā uzņēmumi *Matrix* un *Servier* bija potenciālie konkurenti.

2. Otrais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatēdama, ka izlīguma mērķis bija ierobežot konkurenci.

Pirmā iebilde: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, konstatēdama, ka izlīgumam patentu jomā var būt mērķis ierobežot konkurenci, lai arī šā izlīguma nosacījumi aprobežojas tikai ar patenta jautājumiem.

Otrā iebilde: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, no apgalvotā pamudinājuma — ko it kā bija izraisījis maksājums, kuru uzņēmums *Servier* veicis par labu uzņēmumam Matrix — secinādama, ka pastāv konkurences ierobežojums mērķa dēļ.

Trešā iebilde: Vispārējā tiesa esot kļūdaini secinājusi ka uzņēmuma *Matrix* saņemtais maksājums radījis pamudinājumu.

3. Trešais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, atsacīdamās spriest par Komisijas veikto izlīguma kvalificēšanu par konkurences ierobežojumu seku dēļ.

4. Ceturtais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatēdama, ka *Mylan Inc.* bija īstenojusi izšķirošu ietekmi pār *Matrix* rīcību attiecīgajā laikposmā.

5. Piektais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa — atzīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām var tikt piemērots naudas sods — esot pārkāpusi Regulas 1/2003 ([2]) 23. pantu un likumpārkāpumu un sodu tiesiskuma principu (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) un tiesiskās drošības principu.

([1]) Komisijas lēmuma (2014. gada 9. jūlijs) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. pantu (Lieta AT.39612 — *Perindopril* (*Servier*)) kopsavilkums (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 4955), (OV 2016, C 393, 7. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV un Teva Pharmaceutical Industries Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-679/14 Teva UK Ltd u.c./Komisija

(Lieta C-198/19 P)

(2019/C 164/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV un *Teva Pharmaceutical Industries Ltd* (pārstāvji: *D. Tayar*, advokāts, *A. Richard*, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: European Generic medicines Association AISBL (EGA) un Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— pieņemt apelācijas sūdzību un atzīt prasību par pieņemamu;

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-679/14;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jauna nolēmuma pieņemšanai, ja vien Tiesa neuzskata, ka tā ir pietiekami informēta, lai atceltu Komisijas 2014. gada 9. jūlija Lēmumu COMP/AT.39612 ([1])*Perindopril* (*Servier*), ciktāl tajā ir konstatēts, ka *Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B. V.* un *Teva Pharmaceutical Industries Limited* ir pārkāpušas LESD 101. pantu, un atceltu *Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B. V.* un *Teva Pharmaceutical Industries Limited* uzlikto naudas sodu; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajās tiesvedībās, ieskaitot izdevumus, kuri apelācijas sūdzību iesniedzējām ir radušies Tiesā un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, Parlaments izvirza trīs pamatus:

1. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz standartu, kas tika izmantots, lai novērtētu, vai *Teva* bija potenciāls *Servier* konkurents.

2. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka nolīgums ierobežoja konkurenci mērķa dēļ atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam.

3. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 101. panta 3. punktu.

([1]) Komisijas lēmuma kopsavilkums (2014. gada 9. jūlijs) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101 un 102. pantu (Lieta AT.39612 — *Perindopril* (*Servier*)) (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 4955) (OV 2016, C 393, 7. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. februārī iesniedza Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polija) — RL sp. z o.o./J.M.

(Lieta C-199/19)

(2019/C 164/33)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Pamatlietas puses

Prasītāja: RL sp. z o.o.

Atbildētājs: J.M.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES ([1]) (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 2. panta 1. punkts, kurš ir transponēts Polijas tiesību aktos ar 2013. gada 8. marta*ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych* [Likuma par maksājumu termiņiem komercdarījumos] (konsolidētais teksts: *Dz.U.,* 2019., 118. poz.) 4. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka par darījumiem, kuru rezultāts ir preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana par atlīdzību (komercdarījumi), ir uzskatāmi arī līgumi, kuru raksturīgais izpildījums ir lietu nodošana pagaidu lietošanā par atlīdzību (piemēram, nomas vai īres līgumi)?

2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumi ir apstiprinoša — vai minētās direktīvas 5. pants, kurš tika transponēts Polijas tiesību aktos ar Likuma par maksājumu termiņiem komercdarījumos 11. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka par komercdarījuma pušu vienošanos par maksājumu grafiku ir uzskatāma arī vienošanās par to, ka parādniekam periodiski ir jāveic maksājuma saistības, tostarp arī tad, ja līgums tika noslēgts uz nenoteiktu laiku?

([1]) OV 2011, L 48, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. martā iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija) — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. u.c./LJUBLJANSKA BANKA d.d.

(Lieta C-200/19)

(2019/C 164/34)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Trgovački sud u Zagrebu

Pamatlietas puses

Prasītāji: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPČANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA — COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R., A.T.

Atbildētāja: LJUBLJANSKA BANKA d.d.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai — ņemot vērā, ka atbildētāja nav nedz piedalījusies nolīgumu slēgšanā kopīgi ar pārējiem līdzīpašniekiem, nedz piekritusi tajos nolīgtajam — Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par līgumisku saistību ir uzskatāms pienākums, kas atbildētājai ir noteikts likumā, taču kura apjomu, izpildes termiņu un citus izpildes nosacījumus nosaka, vienojoties īpašniekiem, kam pieder vairāk nekā puse ēkas līdzīpašuma daļu?

2) Vai Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka likumā noteikta pienākuma neizpilde attiecībā pret pārējiem ēkas līdzīpašniekiem, kuri var pieprasīt tā izpildi tiesas ceļā, ir uzskatāma par neatļautu darbību vai kvazideliktu, it īpaši ņemot vērā to, ka atbildētājas likumiskā pienākuma neizpildes rezultātā var rasties papildu kaitējums (ne tikai rezerves fonda līdzekļu finansiāls zaudējums) gan pārējiem līdzīpašniekiem, gan trešām personām?

3) Vai — ņemot vērā, ka šajā lietā aplūkotais pienākums izriet no tā, ka atbildētājai pieder komerctelpas, kurās tā veic darbību, proti, telpas, kurās atrodas tās filiāle — Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šis ir strīds saistībā ar filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbību?

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-111/15 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija

(Lieta C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Ryanair DAC, iepriekš — *Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd* (pārstāvji: *E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis*, Δικηγόρος, *G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-111/15; un

— atcelt Komisijas 2014. gada 23. jūlija Lēmuma (ES) 2015/1226 par valsts atbalstu SA.33963 (C 2012/07) (ex 2012/NN) ([1]) 1. panta 1. punktu, 2. panta 4. punktu, 3., 4. un 5. pantu, vai nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā, un katrā ziņā

— piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-111/15.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējās tiesas spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu un apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību procedūrā, kas norisinājās Komisijā. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nošķirot specifiskās Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības un vispārējās tiesības uz labu pārvaldību, kas paredzētas Hartas 41. panta 1. punktā; esot kļūdījusies, nolemjot, ka Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības nav piemērojamas izmeklēšanai par valsts atbalstu; esot kļūdījusies, nolemjot, ka pastāv pretruna starp Hartas 41. panta 1. un 2. punktu un LESD 107. un 108. pantu, esot kļūdījusies, nolemjot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas izmeklēšanā var tikt uzskatītas tikai par informācijas avotu.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu, nepareizi interpretējot priekšrocības jēdzienu. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, atzīstot, ka attiecībā uz tirgus ekonomikas dalībnieka ("turpmāk tekstā –TED") pārbaudes veikšanas metodoloģijām nepastāv hierarhija starp salīdzinošo analīzi un citām metodēm; esot kļūdījusies, nolemjot, ka Komisija bija tiesīga atkāpties no salīdzinošas analīzes un noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegtos salīdzinošos pierādījumus; un esot kļūdījusies, nolemjot, ka, piemērojot pieaugošās rentabilitātes pārbaudi, Komisijai nav jāpārliecinās, ka sagaidāmais izmaksu pieaugums un sagaidāmais ar aeronavigāciju nesaistīto ieņēmumu pieaugums atspoguļo to, kā TED būtu pārvaldījis lidostu.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā par attiecināmību uz valsti: atzīstot, ka nebija nepieciešams konkrēti zināt, vai lidostas līdzekspluatants "SMAC" bija publisks uzņēmums; nepiemērojot *Stardust Marine* kritērijus, lai nošķirtu autonomiju un attiecināmību; un nenorādot tam pietiekamu pamatojumu.

([1]) Komisijas Lēmums (ES) 2015/1226 (2014. gada 23. jūlijs) par valsts atbalstu SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Francija sniegusi Angulēmas Tirdzniecības un rūpniecības kamerai, *SNC-Lavalin*, *Ryanair* un *Airport Marketing Services* (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 5080) (OV 2015, L 201, 48. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-165/15 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija

(Lieta C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Ryanair DAC, iepriekš — *Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd* (pārstāvji: *E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis*, Δικηγόρος, *G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-165/15; un

— atcelt Komisijas 2014. gada 23. jūlija Lēmuma (ES) 2015/1227 par valsts atbalstu SA.22614 (C 53/07) ([1]), 1. panta 1. un 2. punktu un (ciktāl tie attiecas uz 1. panta 1. un 2. punktu) 3., 4. un 5. pantu, vai arī nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā; un katrā ziņā

— piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-165/15.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējās tiesas spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu un apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību procedūrā, kas norisinājās Komisijā. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nošķirot specifiskās Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības un vispārējās tiesības uz labu pārvaldību, kas paredzētas Hartas 41. panta 1. punktā; esot kļūdījusies, nolemjot, ka Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības nav piemērojamas izmeklēšanai par valsts atbalstu; esot kļūdījusies, nolemjot, ka pastāv pretruna starp Hartas 41. panta 1. un 2. punktu un LESD 107. un 108. pantu, esot kļūdījusies, nolemjot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas izmeklēšanā var tikt uzskatītas tikai par informācijas avotu.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu, nepareizi interpretējot priekšrocības jēdzienu. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, atzīstot, ka attiecībā uz tirgus ekonomikas dalībnieka ("turpmāk tekstā –TED") pārbaudes veikšanas metodoloģijām nepastāv hierarhija starp salīdzinošo analīzi un citām metodēm; esot kļūdījusies, nolemjot, ka Komisija bija tiesīga atkāpties no salīdzinošas analīzes un noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegtos salīdzinošos pierādījumus; un esot kļūdījusies, nolemjot, ka, piemērojot pieaugošās rentabilitātes pārbaudi, Komisijai nav jāpārliecinās, ka sagaidāmais izmaksu pieaugums un sagaidāmais ar aeronavigāciju nesaistīto ieņēmumu pieaugums atspoguļo to, kā TED būtu pārvaldījis lidostu.

([1]) Komisijas Lēmums (ES) 2015/1227 (2014. gada 23. jūlijs) par valsts atbalstu SA.22614 (C 53/07), ko Francija piešķīrusi Po Bearnas tirdzniecības un rūpniecības kamerai, *Ryanair*, *Airport Marketing Services* un *Transavia* (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 5085) (OV 2015, L 201, 109. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-53/16 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija

(Lieta C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Ryanair DAC, iepriekš *Ryanair Ltd*, *Airport Marketing Services Ltd* (pārstāvji: *E. Vahida*, advokāts, *I.-G. Metaxas-Maranghidis*, *Δικηγόρος*, *G. Berrisch*, advokāts, *B. Byrne*, *Solicitor*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-53/16 un

— atcelt Komisijas 2014. gada 23. jūlija Lēmuma (ES) 2016/633 ([1]) par valsts atbalstu SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) 1., 4., 5. un 6. pantu vai, pakārtoti, nosūtīt lietu Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai; un katrā ziņā

— piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā lietā T-53/16 Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējai tiesa esot nepareizi piemērojusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu un apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību procedūrā Komisijā. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, nodalot speciālās Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības no vispārējām tiesībām uz labu pārvaldību, kas paredzētas Hartas 41. panta 1. punktā; esot kļūdaini konstatējusi, ka Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības nav piemērojamas izmeklēšanas procedūrām valsts atbalsta jomā; esot kļūdaini atzinusi, ka starp Hartas 41. panta 1. un 2. punktu un LESD 107. un 108. pantu pastāv pretruna; un kļūdaini atzinusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas izmeklēšanā var tikt uzskatītas tikai par informācijas avotu.

Otrkārt, Vispārēja tiesa, kļūdaini interpretējot priekšrocības jēdzienu, esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, secinot, ka tirgus ekonomikas dalībnieka (turpmāk tekstā — "TED") pārbaudē piemērojamajās metodoloģijās nav hierarhijas starp salīdzinošo analīzi un citām metodēm; esot pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka Komisija ir tiesīga atkāpties no salīdzinošās analīzes un noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegtos salīdzinošos pierādījumus; esot kļūdījusies, secinot, ka, piemērojot pieaugošās rentabilitātes izvērtējumu, Komisijai nav jāpārliecinās, ka aplēstās papildu izmaksas un aplēstie ar aviāciju nesaistītie ieņēmumi atspoguļo to, kā TED būtu pārvaldījis lidostu; kā arī esot pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka drīzāk samazinātā rentabilitāte, nevis rentabilitātes trūkums, ir pietiekama, lai konstatētu atbalstu.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, novērtējot piedēvējamību valstij, jo uzskatīja, ka lidostas pārvaldnieks "SMAN" bija "valsts struktūrvienība", nepiemēroja *Stardust Marine* norādes un nesniedza tam pietiekamu pamatojumu. Vispārējā tiesa arī esot pieļāvusi kļūdu, nepamatoti atzīstot, ka privātas sabiedrības VTAN lēmumi ir piedēvējami valstij.

([1]) Komisijas Lēmums (ES) 2016/633 (2014. gada 23. jūlijs) par valsts atbalstu SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Francija sniegusi Nīmas-Uzē-Levigānas tirdzniecības un rūpniecības kamerai, *Veolia Transport Aéroport de Nîmes, Ryanair Limited* un *Airport Marketing Services Limited* (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 5078) (OV 2016, L 113, 32. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. martā Ryanair DAC, iepriekš Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-165/16 Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija

(Lieta C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Ryanair DAC, iepriekš — *Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd* (pārstāvji: *E. Vahida*, advokāts, *I.-G. Metaxas-Maranghidis*, Δικηγόρος, *G. Berrisch*, advokāts, *B. Byrne, Solicitor*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-165/16 un

— atcelt Komisijas 2014. gada 15. oktobra Lēmuma (ES) 2016/287 ([1]) par valsts atbalstu SA.26500 — 2012/C (ex 2012/NN, ex CP 227/2008) 1. panta 4. punktu un 2.–4. pantu, vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, un katrā ziņā

— piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-165/16.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu un apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību procedūrā, kas norisinājās Komisijā. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nošķirot specifiskās Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības un vispārējās tiesības uz labu pārvaldību, kas paredzētas Hartas 41. panta 1. punktā; esot kļūdaini konstatējusi, ka Hartas 41. panta 2. punktā paredzētās tiesības nav piemērojamas izmeklēšanas procedūrām valsts atbalsta jomā; esot kļūdījusies, nolemjot, ka starp Hartas 41. panta 1. un 2. punktu un LESD 107. un 108. pantu pastāv pretruna; un kļūdaini atzinusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas izmeklēšanā var tikt uzskatītas tikai par informācijas avotu.

Otrkārt, Vispārējā tiesa, kļūdaini interpretējot priekšrocības jēdzienu, esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, atzīstot, ka attiecībā uz tirgus ekonomikas dalībnieka (turpmāk tekstā — "TED") pārbaudes veikšanas metodoloģijām

nepastāv hierarhija starp salīdzinošo analīzi un citām metodēm; esot pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka Komisija ir tiesīga atkāpties no salīdzinošās analīzes un noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegtos salīdzinošos pierādījumus; un esot kļūdījusies, secinot, ka, piemērojot pieaugošās rentabilitātes pārbaudi, Komisijai nav jāpārliecinās, ka aplēstās papildu izmaksas un aplēstais ar aeronavigāciju nesaistīto ieņēmumu pieaugums atspoguļo to, kā TED būtu pārvaldījis lidostu.

([1]) Komisijas Lēmums (ES) 2016/287 (2014. gada 15. oktobris) par valsts atbalstu SA.26500 — 2012/C (ex 2012/NN, ex CP 227/2008), ko Vācija piešķīrusi par labu *Flughafen Altenburg-Nobitz GmbH* un *Ryanair Ltd* (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 7369) (OV 2016, L 59, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. martā iesniedza Conseil d'État (Francija) — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo

(Lieta C-212/19)

(2019/C 164/39)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Pieteicējs: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Atbildētājs: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Komisijas Lēmums (2014. gada 14. jūlijs) ([1]) ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā par nesaderīgiem ar kopējo tirgu tiek atzīti tikai darba devēju iemaksu atvieglojumi, pamatojoties uz to, ka darba ņēmēju iemaksu atvieglojumi nesniedz atbalstu uzņēmumiem un tādējādi nevar ietilpt Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta darbības jomā, vai ka tajā par nesaderīgiem ar kopējo tirgu tiek atzīti arī darba ņēmēju iemaksu atvieglojumi?

2) Gadījumā, ja Tiesa nospriež, ka Komisijas lēmums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā par nesaderīgiem ar kopējo tirgu tiek atzīti arī darba ņēmēju iemaksu atvieglojumi, vai ir jāuzskata, ka uzņēmums ir saņēmis atbalstu no visiem šiem atvieglojumiem vai tikai no kādas to daļas? Šajā pēdējā gadījumā, kā novērtēt šo daļu? Vai dalībvalstij ir pienākums uzdot, lai attiecīgie darba ņēmēji atmaksā visu atbalstu vai atbalsta daļu, ko viņi ir saņēmuši?

([1]) Komisijas Lēmums 2005/239/EK (2004. gada 14. jūlijs) par dažiem atbalsta pasākumiem akvakultūras produktu ražotājiem un zvejniekiem, ko īsteno Francija (OV L 74, 19.3.2005., 49. lpp.)

Prasība, kas celta 2019. gada 7. martā — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-213/19)

(2019/C 164/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *L. Flynn, F. Clotuche-Duvieusart*)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— konstatēt, ka:

1. neierakstot kontos pareizas muitas nodokļu summas un nedarot pieejamu pareizu tradicionālo pašu resursu un PVN pašu resursu summu attiecībā uz dažu tekstilizstrādājumu un apavu importu no Ķīnas Tautas Republikas, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste neesot izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Padomes Lēmuma 2014/335 ([1]) 2. un 8. pantu, Padomes Lēmuma 2007/436 ([2]) 2. un 8. pantu, Padomes Regulas Nr. 609/2014 ([3]) 2., 6., 9., 10., 12. un 13. pantu, Padomes Regulas Nr. 1150/2000 ([4]) 2., 6., 9., 10., 11. un 17. pantu, Padomes Regulas Nr. 1553/89 ([5]) 2. pantu, kā arī Padomes Regulas Nr. 952/2013 ([6]) 105. panta 3. punktu un Padomes Regulas Nr. 2913/92 ([7]) 220. panta 1. punktu;

   sakarā ar tās pienākumu neizpildi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. pantu un 310. panta 6. punktu, Regulas Nr. 952/2013 3. un 46. pantu. Padomes Regulas (EK) Nr. 2913/92 13. pantu, Komisijas Regulas Nr. 2454/93 ([8]) 248. panta 1. punktu, Komisijas Īstenošanas regulas 2015/2447 ([9]) 244. pantu un Padomes Direktīvas 2006/112/EK ([10]) 2. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktu, 83., 85.-87. pantu un 143. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 2. punktu;

   attiecīgie tradicionālo pašu resursu zaudējumi, kas jādara pieejami Savienības budžetā (atskaitot iekasēšanas izmaksas), ir šādi:

   2017. gadā — 496 025 324,30 EUR (līdz 2017. gada 11. oktobrim ieskaitot);

   2016. gadā — 646 809 443,80 EUR;

   2015. gadā — 535 290 329,16 EUR;

   2014. gadā — 480 098 912,45 EUR;

   2013. gadā — 325 230 822,55 EUR;

   2012. gadā — 173 404 943,81 EUR;

   2011. gadā — 22 777 312,79 EUR.

2. nesniedzot Komisijas dienestu pieprasīto pilnīgu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tradicionālo pašu resursu zaudējumu apmēru, un nesniedzot, kā pieprasīts, *HMRC* juridiskā departamenta juridiskā vērtējuma saturu vai pamatojumu lēmumam, kura rezultātā tika atcelti noteiktie muitas parādi, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu un Padomes Regulas Nr. 608/2014 ([11]) 2. panta 2. punktu un 3. punkta d) apakšpunktu; un

— piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Neraugoties uz *OLAF* un Komisijas atkārtotiem brīdinājumiem par krāpšanas risku, Apvienotā Karaliste nav ieviesusi uz risku faktoriem balstītu pieeju muitas kontrolē, lai novērstu to, ka Savienībā tiek laistas brīvā apgrozībā preces, kurām noteikta pārāk zema vērtība (īpaši, apavi un tekstilizstrādājumi, ko eksportē no Ķīnas Tautas Republikas), līdz 2017. gada 12. oktobrim. Šīs bezdarbības rezultātā, neraugoties uz atkārtotiem brīdinājumiem, Apvienotā Karaliste neizmantoja uz riska faktoriem balstītus pasākumus, kas vajadzīgi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem muitas un pašu resursu jomā. Tas, ka netika veikti atbilstoši pasākumi, ietekmēja arī Savienības PVN noteikumu pareizu piemērošanu. Savienības budžetam ir bijuši ārkārtīgi lieli zaudējumi, ko izraisījusi Apvienotās Karalistes pieļautais Savienības tiesību aktu pārkāpums un no tā izrietošais pa zemu novērtēto preču importa līmenis šajā dalībvalstī. Tā kā Apvienotā Karaliste nav ievērojusi Komisijas ieteikumus, atšķirībā no citām dalībvalstīm Apvienotā Karaliste piesaistīja vairāk pa zemu novērtētu preču tirdzniecību. Šie ārkārtīgi lielie zaudējumi arī krasi ietekmēja taisnīgu sloga sadali starp dalībvalstīm, jo tie bija jāatlīdzina ar citām dalībvalstīm lielākām NKI iemaksām par labu Savienībai.

---

(1) Padomes Lēmums 2014/335/ES, Euratom (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (OV 2014, L 168, 105. lpp.).

(2) Padomes Lēmums 2007/436/EK, Euratom (2007. gada 7. jūnijs) par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 2007, L 163, 17. lpp.).

(3) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 (2014. gada 26. maijs) par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (pārstrādāta redakcija) (OV 2014, L 168, 39. lpp.).

(4) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 (2000. gada 22. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 2000, L 130, 1. lpp.).

(5) Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1553/89 (1989. gada 29. maijs) par galīgajiem vienotajiem pasākumiem, lai iekasētu pašu resursus, ko veido pievienotās vērtības nodokļi (OV 1989, L 155, 9. lpp.).

(6) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

(7) Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.).

(8) Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.).

(9) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2015, L 343, 558. lpp.).

(10) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

(11) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 608/2014 (2014. gada 26. maijs), ar ko nosaka Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumus (OV 2014, L 168, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. martā iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Lieta C-215/19)

(2019/C 164/41)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Otra lietas dalībniece: A *Oy*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 ([1]) (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK ([2]) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1042/2013 ([3]) (2013. gada 7. oktobris), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu, 13.b un 31.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā minētā veida datu centra pakalpojumi, kad tirgotājs saviem klientiem piedāvā datu centrā esošus ierīču skapjus serveru izvietošanai, tostarp papildpakalpojumus, ir uzskatāmi par nekustamā īpašuma izīrēšanu?

2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša, vai PVN direktīvas 2006/112/EK 47. pants un iepriekš minētās Īstenošanas regulas 31.a pants tomēr ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā minētā veida datu centra pakalpojums ir uzskatāms par pakalpojumu, kas saistīts ar nekustamo īpašumu un kura sniegšanas vieta ir nekustamā īpašuma atrašanās vieta?

([1]) OV L 2011, L 77, 1. lpp.

([2]) OV L 2006, L 347, 1. lpp.

([3]) OV L 2013, L 284, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. martā iesniedza Cour du travail de Liège (Beļģija) — B./Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Lieta C-233/19)

(2019/C 164/42)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāja: B.

Atbildētājs: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ([1]), 5. un 13. pants, aplūkojot tos kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktu un 47. pantu, kā arī šīs direktīvas 14. panta 1. punkta b) apakšpunkts, aplūkojot tos kopā ar Eiropas Savienības Tiesas virspalātas 2014. gada 18. decembra spriedumu C-562/13, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie piešķir apturošu iedarbību prasībai, kas ir celta par lēmumu, ar kuru trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir saslimis ar smagu slimību, ir uzdots atstāt dalībvalsts teritoriju, ja prasītājs apgalvo, ka šī lēmuma izpilde viņam var radīt būtisku viņa veselības stāvokļa smagas un neatgriezeniskas pasliktināšanās risku,

— bez nepieciešamības izvērtēt prasību, jo ar tās celšanu vien ir pietiekami, lai apturētu lēmuma atstāt dalībvalsts teritoriju izpildi,

— vai veicot ierobežotu pārbaudi par to, vai pastāv pamatots iebildums un vai nepastāv *Conseil du contentieux des étrangers* celtās prasības nepieņemamība vai acīmredzama nepamatotība,

— vai arī darba un sociālo lietu tiesām ir jāveic pilnīga pārbaude, lai noteiktu, vai šī lēmuma izpilde tik tiešām var radīt prasītājam būtisku viņa veselības stāvokļa smagas un neatgriezeniskas pasliktināšanās risku?

(1) OV 2008, L 348, 98. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. marta spriedums — Pometon/Komisija

(Lieta T-433/16) ([1])

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Eiropas tērauda slīpgraudu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu saskaņošana visā EEZ — Laika ziņā atlikta "hibrīda" procedūra — Nevainīguma prezumpcija — Objektivitātes princips — Pamattiesību harta — Pārkāpuma pierādīšana — Vienots un turpināts pārkāpums — Konkurences ierobežojums mērķa dēļ — Pārkāpuma ilgums — Naudas sods — Pamatsummas ārkārtas pielāgošana — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Neierobežota kompetence)

(2019/C 164/43)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pometon SpA* (*Maerne di Martellago*, Itālija (pārstāvji: *E. Fabrizi*, *V. Veneziano* un *A. Molinaro*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *P. Rossi* un *B. Mongin*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 25. maija Lēmumu C(2016) 3121*final* par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39792 — Tērauda slīpgraudi).

Rezolutīvā daļa

1) *Atcelt Komisijas 2016. gada 25. maija Lēmuma C(2016) 3121 final par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39792 — Tērauda slīpgraudi) 2. pantu.*

2) *Noteikt Pometon SpA piemēroto naudas sodu EUR 3 873 375 apmērā.*

3) *Pārējā daļā prasību noraidīt.*

4) *Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.*

([1]) OV C 371, 10.10.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. marta spriedums — Hércules Club de Fútbol/Komisija

(Lieta T-766/16) ([1])

(Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Spānija piešķīrusi dažiem profesionāliem futbola klubiem — Garantija — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Priekšrocība — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 164/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Hércules Club de Fútbol, SAD* (Alikante, Spānija) (pārstāvji: *S. Rating* un *Y. Martínez Mata*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *G. Luengo, B. Stromsky* un *P. Němečková*)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāves: sākotnēji *A. Gavela Llopis* un *M.J. García-Valdecasas Dorrego*, vēlāk *M.J. García-Valdecasas Dorrego*)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/365 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija sniegusi *Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD*, un *Elche Club de Fútbol, SAD* (OV 2017, L 55, 12. lpp.).

Rezolutīvā daļa

1) *Atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/365 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija sniegusi Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD un Elche Club de Fútbol, SAD, ciktāl tas attiecas uz Hércules Club de Fútbol, SAD.*

2) *Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Hércules Club de Fútbol tiesāšanas izdevumus.*

3) *Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

([1]) OV C 6, 9.1.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Boshab u.c./Padome

(Lieta T-582/17) ([1])

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kongo Demokrātiskajā Republikā — Personu un vienību saraksts, kam ir piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana un iebraukšanas un caurbraukšanas aizliegums — Prasītāju vārda iekļaušana sarakstā — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklausītam — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)

(2019/C 164/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Évariste Boshab (*Kinshasa*, Kongo Demokrātiskā Republika) un 7 citi prasītāji, kuru vārdi ir norādīti sprieduma pielikumā (pārstāvji: sākotnēji *P. Chansay Wilmotte, A. Kalambay Ndaya* un *P. Okito Omole*, vēlāk *T. Bontinck, M. Forgeois, P. De Wolf* un *A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji *M. Veiga* un *B. Driessen*, vēlāk *B. Driessen* un *J.-P. Hix*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/904 (2017. gada 29. maijs), ar kuru īsteno 9. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 1183/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret personām, kuras pārkāpj ieroču embargo attiecībā uz Kongo Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 138 I, 1. lpp.), un Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2017/905 (2017. gada 29. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 2010/788/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Kongo Demokrātisko Republiku (OV 2017, L 138 I, 6. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītājiem.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *Évariste Boshab un pārējie pielikumā minētie prasītāji atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 374, 6.11.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Clestra Hauserman/Parlaments

(Lieta T-725/17) ([1])

(Publiski būvdarbu līgumi — Iepirkuma procedūra — Darbi saistībā ar "noņemamām sienām — durvīm" Parlamenta Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšanas un renovācijas projekta ietvaros — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārmērīgi zemas cenas piedāvājums — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Ārpuslīgumiskā atbildība)

(2019/C 164/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Clestra Hauserman (*Illkirch Graffenstaden*, Francija) (pārstāvis: *J. Gehin*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *V. Naglič* un *B. Schäfer*)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru lūgts atcelt Parlamenta 2017. gada 24. augusta lēmumu, kas pieņemts iepirkuma procedūrā INLO-D-UPIL-T-16-AO8 attiecībā uz pasūtījumu Nr. 55 "Noņemamās sienas — durvis" Parlamenta *Konrad Adenauer* ēkas Luksemburgā paplašināšanas un renovācijas projekta ietvaros, noraidot prasītājas piedāvājumu un piešķirot līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam, un, otrkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt prasītājai, iespējams, nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *Clestra Hauserman sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 13, 15.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Parfümerie Akzente/EUIPO ("GlamHair")

(Lieta T-787/17) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "GlamHair" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts))

(2019/C 164/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Parfümerie Akzente GmbH (*Pfedelbach*, Vācija) (pārstāvji: *O. Spieker, A. Schönfleisch* un *M. Alber*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: *D. Walicka*)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 25. septembra lēmumu lietā R 82/2017-2 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma "GlamHair" kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *Parfümerie Akzente GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 32, 29.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. marta spriedums — Coesia/EUIPO (Riņķveida formas, kuru veido divas ieliektas līnijas sarkanā krāsā, atveidojums)

(Lieta T-829/17) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlots riņķveida formas, kuru veido divas ieliektas līnijas sarkanā krāsā, atveidojums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas (ES) 2017/1001 94. pants)

(2019/C 164/48)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Coesia SpA* (Boloņa, Itālija) (pārstāvis: *S. Rizzo*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: *L. Rampini*)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2017. gada 29. septembra lēmumu lietā R 1272/2017-5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma, kurā attēlots riņķveida formas, kuru veido divas ieliektas līnijas sarkanā krāsā, atveidojums, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *Coesia SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 63, 19.2.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. marta spriedums — Deray/EUIPO — Charles Claire ("LILI LA TIGRESSE")

(Lieta T-105/18) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "LILI LA TIGRESSE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "TIGRESS" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 164/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *André Deray* (*Bry-sur-Marne*, Francija) (pārstāvis: *S. Santos Rodríguez*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *P. Sipos* un *D. Walicka*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Charles Claire LLP (*Weybridge Surrey*, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2017. gada 13. decembra lēmumu lietā R 1244/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Charles Claire* un *A. Deray*.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt.*

2) *André Deray atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 134, 16.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. marta spriedums — Biernacka–Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba ("Formata")

(Lieta T-265/18) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Formata" — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme "Formata" — Relatīvs spēkā neesamības pamats — Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 37. noteikums (tagad Deleģētās regulas (ES) 2018/625 12. pants) — Agrākas preču zīmes atveidošanas nosacījumi — Regulas Nr. 2868/95 19. noteikums (tagad Deleģētās regulas 2018/625 7. pants) — Tiesiskā paļāvība — Pārstāvības izmaksu atlīdzināšana — Regulas 2017/1001 109. pants un Regulas Nr. 2868/95 94. noteikums (tagad Regulas 2017/1001 109. pants))

(2019/C 164/50)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ilona Biernacka–Hoba (*Aleksandrów Łódzki*, Polija) (pārstāvis: *R. Rumpel*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: *D. Walicka*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Formata Bogusław Hoba (*Aleksandrów Łódzki*, Polija)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 13. februāra lēmumu lietā R 2032/2017-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Biernacka–Hoba* k-dzi un *Formata Bogusław Hoba*.

Rezolutīvā daļa

1) *Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 13. februāra lēmumu lietā R 2032/2017-4, ciktāl ar to Ilona Biernacka–Hoba ir piespriests atlīdzināt izmaksas, kas radušās Formata Bogusław Hoba spēkā neesamības atzīšanas procesā un apelācijas procesā, un izmaksu summa, kas I. Biernacka–Hoba ir jāsamaksā Formata Bogusław Hoba, ir noteikta 1000 EUR apmērā, un grozīt šo lēmumu tādējādi, ka I. Biernacka–Hoba nav jāpiespriež atlīdzināt šādu summu.*

2) *Prasību pārējā daļā noraidīt.*

3) *Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.*

([1]) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. marta spriedums — Julius-K9/EUIPO — El Corte Inglés (“K9 UNIT”)

(Lieta T-276/18) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “K9 UNIT” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “unit” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 164/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Julius-K9 Zrt (*Szigetszentmiklós*, Ungārija) (pārstāvis: *G. Jambrik*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *A. Lukošiūtė* un *H. O'Neill*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvis: *J.L. Rivas Zurdo*, advokāts)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. februāra lēmumu lietā R 1432/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Hipercor, SA* un *Julius-K9*.

Rezolutīvā daļa

1) *Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. februāra lēmumu lietā R 1432/2017-2.*

2) *EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Julius-K9 Zrt tiesāšanās izdevumus.*

3) *El Corte Inglés, SA sedz savus tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 18. marta rīkojums — SKS Import Export/Komisija

(Lieta T-239/18) (1)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Kapitāla brīva aprite — Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un terorisma finansēšanai nepieļaušana (AML/CFT) — Direktīva (ES) 2015/849 — Deleģētā regula (ES) Nr. 2018/212 — Tunisijas iekļaušana augsta riska trešo valstu sarakstā — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība)

(2019/C 164/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Société Kammama Saber (SKS) Import Export (*Sousse Jawhara*, Tunisija) (pārstāvis: *H. Chelly*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *V. Di Bucci, A. Bouquet* un *T. Scharf*)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 2018/212 (2017. gada 13. decembris), ar kuru Deleģēto regulu (ES) 2016/1675, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849, groza attiecībā uz Šrilankas, Trinidādas un Tobāgo un Tunisijas iekļaušanu pielikuma I punkta tabulā (OV 2018, L 41, 4. lpp.).

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt kā nepieņemamu.*

2) *Société Kammana Saber (SKS) Import Export atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 15. marta rīkojums — Silgan Closures un Silgan Holdings/Komisija

(Lieta T-410/18) ([1])

(Prasība atcelt tiesību aktu — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Metāla iepakojumu tirgus — Lēmums uzsākt izmeklēšanu — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība)

(2019/C 164/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Silgan Closures GmbH (Minhene, Vācija), *Silgan Holdings, Inc.* (Stemforda, Konektikuta, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder* un *V. Weiss*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *T. Christoforou, B. Ernst, G. Meessen, C. Vollrath* un *L. Wildpanner*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2018) 2466*final* (2018. gada 19. aprīlis), atbilstoši kuram Komisija ir uzsākusi procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu lietā AT.40522 — *Pandora*.

Rezolutīvā daļa

1) *Prasību noraidīt*.

2) *Izbeigt tiesvedību saistībā ar Vācijas Federatīvās Republikas un Eiropas Savienības Padomes iesniegtajiem pieteikumiem par iestāšanos lietā.*

3) *Silgan Closures GmbH un Silgan Holdings, Inc. sedz pašas savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

4) *Vācijas Federatīvā Republika un Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.*

([1]) OV C 285, 13.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. marta rīkojums — Haba Trading/EUIPO — Vida (“vidaXL”)

(Lieta T-503/18) ([1])

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 164/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Haba Trading BV (*Utrecht*, Nīderlande) (pārstāvji: *B. Schneiders* un *A. Brittner*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *D. Gája* un *H. O'Neill*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Vida AB (*Alvesta*, Zviedrija)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2018. gada 12. jūnija lēmumu lietā R 190/2016-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Vida AB* un *Haba Trading BV*.

Rezolutīvā daļa

1) *Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.*

2) *Haba Trading BV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 373, 15.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 13. marta rīkojums — Comune di Milano/Parlaments un Padome

(Lieta T-75/19) ([1])

(Atteikšanās izskatīt lietu)

(2019/C 164/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Comune di Milano (pārstāvji: *F. Sciaudone, M. Condinanzi*un *A. Neri*, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *L. Visaggio, I. Anagnostopoulou* un *A. Tamás*), un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: *M. Bauer, F. Florindo Gijón* un *E. Rebasti*)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru lūgts atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1718 (2018. gada 14. novembris), ar ko attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras mītnesvietu groza Regulu (EK) Nr. 726/2004 (OV 2018, L 291, 3. lpp.), un otrkārt, prasība atzīt lēmumu, ko Padome esot pieņēmusi 2017. gada 20. novembrī, par spēkā neesošu.

Rezolutīvā daļa

1) *Vispārējā tiesa atsakās no jurisdikcijas lietā T-75/19, lai Tiesa varētu lemt par prasību.*

2) *Lēmuma pieņemšanu par Comune di Milano lūgumu izskatīt šo prasību paātrinātā tiesvedībā atlikt.*

3) *Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.*

([1]) OV C 112, 25.3.2019.

Prasība, kas celta 2019. gada 7. janvārī — CJ/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-1/19)

(2019/C 164/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CJ (pārstāvis: *V. Kolias*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt par Līgumiem pretrunā esošu to, ka atbildētāja nav anonimizējusi procesuālos dokumentus, kuros ir minēts viņa vārds un kurus Vispārējā tiesa un bijusī Civildienesta tiesa ir publicējusi globālajā tīmeklī, un, pakārtoti, — to, ka atbildētāja šādu dokumentu versijas, kurās viņa vārds ir minēts, nav padarījusi nepieejamas globālā tīmekļa meklēšanas pakalpojumu sniedzējiem;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pants, un it īpaši tiek argumentēts:

   — ka prasītājs ir cēlis prasības pret savu iepriekšējo darba devēju bijušajā Civildienesta tiesā un Vispārējā tiesā;

   — ka ar šīm prasībām saistītie procesuālie dokumenti ir tikuši publicēti, tajos minot prasītāja vārdu, un tie ir pieejami globālā tīmekļa meklēšanas pakalpojumu sniedzējiem, tādiem kā *Google*;

— ka minētā pieejamība šādiem meklēšanas pakalpojumu sniedzējiem veicina prasītāja profilēšanu, ko varot veikt jebkurš interneta lietotājs visā pasaulē, ieskaitot pašreizējo darba devēju un iespējamos darba devējus;

— ka šādas profilēšanas rezultātā rodas prasītāja diskriminēšanas risks;

— ka Eiropas Savienības Tiesa ir nolēmusi pēc noklusējuma anonimizēt publicētus procesuālus dokumentus attiecībā uz visiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri skar fiziskās personas un ir saņemti pēc 2018. gada 1. jūlija;

— ka publicēto procesuālo dokumentu anonomizācija attiecībā uz jebkuru citu Līgumos noteiktu prasības veidu paliek Eiropas Savienības Tiesas pilnīgā rīcības brīvībā,

— ka attieksme pret fiziskajām personām, kas ir saistītas ar lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri Tiesā ir iesniegti pirms 2018. gada 1. jūlija, un prasītāju nav vienlīdzīga.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantu, un konkrēti tiek argumentēts:

— ka procesuālo dokumentu publicēšanas mērķis, Tiesas vārdiem, ir "nodrošināt sabiedrības informēšanu un tiesu darba atklātību";

— ka šā mērķa sasniegšanai nav nepieciešams publicēt procesuālo dokumentu versijas, kurās ir minēts prasītāja vārds, vai, pakārtoti, padarīt šādas versijas pieejamas tādiem tīmekļa meklēšanas pakalpojumu sniedzējiem kā *Google*;

— ka Vispārējā tiesa, neizbeidzot šādu praksi, pārkāpj Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem [1] 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 5. panta a) punktu, un, pakārtoti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 [2] 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 5. panta a) punktu.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 1. martā — Bulgarian Energy Holding u.c./Komisija

(Lieta T-136/19)

(2019/C 164/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Bulgarian Energy Holding EAD (Sofija, Bulgārija), *Bulgartransgaz EAD* (Sofija), *Bulgargaz EAD* (Sofija) (pārstāvji: *K. Struckmann*, advokāts, *M. Powell* un *A. Kadri*, *Solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noteikt prasības pieteikuma 3.6. punktā precizētos procesa organizatoriskos pasākumus vai pierādījumu savākšanas pasākumus, vai arī jebkādus citus pasākumus, kurus Vispārējā tiesa uzskata par nepieciešamiem;

— pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C(2018) 8806*final* (2018. gada 17. decembris) par LESD 102. panta piemērošanas procedūru (AT.39849 — *BEH Gas*);

— samazināt piemērotā naudas soda apmēru;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus, tādējādi pārkāpjot prasītāju tiesības uz aizstāvību.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz konkrētā tirgus definīciju ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un faktos, kā arī nav veikta tirgus analīze un norādīts pienācīgs pamatojums.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertais konstatējums, ka *Bulgargaz EAD* kā vienai no prasītājām vai prasītājām kopā bija dominējošs stāvoklis jaudas pakalpojumu tirgū, ir izdarīts, pieļaujot kļūdas tiesību piemērošanā un faktu novērtējumā.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, ņemot vērā apstrīdētajā lēmumā pieļautās kļūdas tiesību piemērošanā un faktu novērtējumā, lēmumā ir pārkāpti Eiropas Savienības Līgumi, jo nav juridiski pietiekami pierādīts, ka apstrīdētajā lēmumā aprakstītā rīcība ir LESD 102. panta pārkāpums.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertie konstatējumi attiecībā uz apgalvotā pārkāpuma ilgumu ir izdarīti, pieļaujot kļūdas tiesību piemērošanā un faktu novērtējumā.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot lēmumu atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) ([1]) 7. pantam, ir pārkāpti Savienības Līgumi.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka naudas sods būtu jāatceļ vai jāsamazina, ņemot vērā to, ka apstrīdētajā lēmumā nav ievērotas atbildētājas Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, vai arī pakārtoti, īstenojot Vispārējās tiesas neierobežoto kompetenci atbilstoši LESD 261. pantam, pamatojoties uz to, ka naudas sods katrā ziņā ir nesamērīgs attiecībā pret sankcionēto rīcību.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 7. martā — PKK/Padome

(Lieta T-148/19)

(2019/C 164/58)

Tiesvedības valoda: angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kurdistan Workers' Party (PKK) (pārstāvji: *A. van Eik* un *T. Buruma*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/25 (2019. gada 8. janvāris) ([1]), ciktāl tas attiecas uz prasītāju (vienlaicīgi prasītāja apstrīd to, ka *Kadek* un *Kongra Gel* ir viņas pseidonīmi);

— pakārtoti — piemērot ne tik stingru pasākumu kā turpināta iekļaušana Eiropas Savienības teroristisko organizāciju sarakstā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus ar procentiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka Padomes lēmums 2019/25 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, jo prasītāju nevarēja atzīt par teroristisku organizāciju atbilstoši definīcijai Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 3. punktā. ([2])

   Atbildētāja neesot pierādījusi, ka prasītāja ir strukturēta grupa, kas rīkojas kopīgi terora aktu izdarīšanai. Turklāt vairumā pamatojuma izklāstā pieminētajos aktos nav vainojama prasītāja, tie nav ietverti ierobežojošo aktu sarakstā Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 3. punktā un/vai tie nevar būtiski kaitēt valstij. Visbeidzot, prasītājas mērķis nebija "terora akta mērķis" kā definēts Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 3. punktā. Šis mērķis it īpaši ir jāaplūko bruņota pašnoteikšanās konflikta gaismā.

2. Otrais pamats attiecas uz to, ka Padomes Lēmums 2019/25 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, jo kompetentā iestāde neesot pieņēmusi Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4. punktā prasīto lēmumu.

3. Trešais pamats ir par to, ka Padomes Lēmums 2019/25 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, jo atbildētāja neesot veikusi Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 6. punktā prasīto pienācīgo pārskatīšanu.

   Pamatojuma izklāstā nav atspoguļojies tas, ka ir veikta pienācīga pārskatīšana gan valsts līmenī, gan pašas atbildētājas veikta. Prasītājas iesniegtā informācija nav pienācīgi ņemta vērā iepriekšējās procedūrās attiecībā uz miera procesu, cīņu pret *Daesh* un autokrātijas attīstību Turcijā.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums 2019/25 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, jo lēmums neatbilst samērīguma un subsidiaritātes prasībām.

   Ar šo iekļaušanu sarakstā tiek nesamērīgi skarta kurdu diaspora.

5. Piektajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums 2019/25 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, jo tajā nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam.

   Vispārējā tiesa savā 2018. gada 15. novembra spriedumā *PKK*/Padome (T-316/14, EU:T:2018:788) esot nonākusi pie līdzīga secinājuma, balstoties uz tādu pašu pamatojuma izklāstu.

6. Sestajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums 2019/25 neesot spēkā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, jo ar to esot pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību un viņas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

   It īpaši, atbildētāja esot ignorējusi 2018. gada 15. novembra spriedumu *PKK*/Padome (T-316/14, EU:T:2018:788) un tiesvedību, kuras rezultātā tas tika pasludināts.

([1]) Padomes Lēmums (KĀDP) 2019/25 (2019. gada 8. janvāris), ar ko groza un atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/1084 (OV L 6, 9.1.2019, 6. lpp.).

([2]) Padomes Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP (2001. gada 27. decembris) par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV L 344, 28.12.2001, 93. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 14. martā — Mersinis/EVTI

(Lieta T-163/19)

(2019/C 164/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Michail Mersinis (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis: *P. Pafitis*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt atbildētājas 2018. gada 23. maija lēmumu neizvēlēties prasītāju vecākā jurista amatam saistībā ar vakanci ESMA/2017/VAC19/AD7.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atlases komitejas sastāvs ir nelikumīgs.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pret attiecīgajam amatam izvēlēto kandidātu esot bijusi labvēlīgāka attieksme.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. martā — AQ/eu-LISA

(Lieta T-164/19)

(2019/C 164/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AQ (pārstāvji: *L. Levi* un *N. Flandin*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt *eu-LISA* 2018. gada 8. maija lēmumu, ar ko bez iepriekšēja brīdinājuma izbeigts *eu-LISA* un prasītājas noslēgtais darba līgums, un — nepieciešamības gadījumā — *eu-LISA* 2018. gada 4. decembra lēmumu, ar ko noraidīta prasītājas sūdzība;

— piespriest atbildētājai izmaksāt kompensāciju par prasītājai nodarīto kaitējumu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauts procesuāls pārkāpums un nav ievērotas tiesības uz aizstāvību, it īpaši tiesības tikt uzklausītam.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 16. un 48. pants.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts rūpības pienākums.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. un 34. pants.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir ļaunprātīgi izmantotas pilnvaras.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. martā — Bronckers/Komisija

(Lieta T-166/19)

(2019/C 164/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Marco Bronckers* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis: *P. Kreijger*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2019. gada 10. janvāra lēmumu, ar ko, pamatojoties uz Regulu (EK) 1049/2001 ([1]), ir noraidīts prasītāja atkārtotais pieteikums par piekļuvi dokumentiem, kuri ir minēti atbilstoši Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Meksikas Savienotajām Valstīm par stipro alkoholisko dzērienu nosaukumu savstarpēju atzīšanu un aizsardzību izveidotās Apvienotās spirtoto dzērienu komitejas protokolā ([2]);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus prasības pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas atteikumā piešķirt piekļuvi ir nepareizi piemērots Regulas (EK) 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums un/vai ir pārkāpts LESD 296. pants.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas atteikumā piešķirt piekļuvi ir nepareizi piemērots Regulas (EK) 1049/2001 4. panta 2. punkts un/vai ir pārkāpts LESD 296. pants, jo Komisija nav pierādījusi, ka piekļuve visiem pieprasītajiem dokumentiem kaitē *Consejo Regulador del Tequila* (*CRT*) vai tās locekļu komerciālajām interesēm.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi, ka prasītājs nav pierādījis, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses attiecībā uz publiskošanu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas atteikumā piešķirt daļēju piekļuvi ir nepareizi piemērots Regulas (EK) 1049/2001 4. panta 6. punkts un/vai 4. panta 7. punkts un/vai ir pārkāpts LESD 296. pants.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001 L 145, 43. lpp.).

([2]) Skat. Padomes Lēmumu (1997. gada 27. maijs) par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Meksikas Savienotajām Valstīm par stipro alkoholisko dzērienu nosaukumu savstarpēju atzīšanu un aizsardzību (OV 1997, L 152, 15. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 18. martā — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (“eVoter”)

(Lieta T-175/19)

(2019/C 164/62)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV (Minhene, Vācija) (pārstāvis: *L. Genz*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “eVoter” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 900 152

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 11. janvāra lēmums lietā R 1983/2018-5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies apelācijas procesā.

Izvirzītie pamati:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;

— *EUIPO* administratīvās prakses pārkāpums;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 26. martā – Bibita Group/EUIPO – Benkomers (dzērienu pudeles)

(Lieta T-180/19)

(2019/C 164/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bibita Group SHPK (Teherāna, Albānija) (pārstāvis: C. Seyfert, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) Otra procesa EUIPO

Apelācijas padomē dalībniece: Benkomers OOD (Sofija, Bulgārija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 3 797 091-0001 (dzērienu pudeles)

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2019. gada 14. janvāra lēmums lietā R 1070/2018-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atzīt apstrīdēto Kopienas dizainparaugu, kas reģistrēts ar Nr. 3 797 091-0001, par spēkā neesošu, balstoties uz visiem prasības pieteikumā izklāstītajiem pamatojumiem;

— piespriest atbildētājam un īpašniekam atlīdzināt procesuālās izmaksas, kas attiecas uz procesu Apelācijas trešajā padomē, atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 190. pantam;

— piespriest EUIPO un potenciālai otrai šī procesa dalībniecei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

— Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta un 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. marta rīkojums — Eagle IP/EUIPO — Consolidated Artists (“LILLY e VIOLETTA”)

(Lieta T-336/18) ([1])

(2019/C 164/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 268, 30.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 21. marta rīkojums — Telenet/Komisija

(Lieta T-470/18) ([1])

(2019/C 164/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

([1]) OV C 364, 8.10.2018.

LABOJUMS

Labojums paziņojumam *Oficiālajā Vēstnesī* par lietu T-45/19

("Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" C 122, 2019. gada 1. aprīlis)

(2019/C 164/66)

Oficiālā Vēstneša 20. lappusē publicētais paziņojums par lietu T-45/19, *Acron* u.c./Komisija, jālasa šādi:

"Prasība, kas celta 2019. gada 24. janvārī – *Acron* u.c./Komisija

(Lieta T-45/19)

(2019/C 164/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Acron PAO (*Veliky Novgorod*, Krievija), *Dorogobuzh PAO* (*Dorogobuzh*, Krievija), *Acron Switzerland AG* (*Baar*, Šveice) (pārstāvji: *T. De Meese, J. Stuyck* un *A. Nys*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2018. gada 12. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1703 ([1]); un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tās apgalvo, ka atbildētāja nav izpildījusi savus starptautiskos pienākumus, kā rezultātā ir ticis pārkāpts Līgums, un tā nav norādījusi pietiekamu pamatojumu, atzīstot, ka Krievijas Federācija nepildīja Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteiktos pienākumus.

   Prasītājas norāda, ka atbildētāja saistībā ar grozījumiem dempinga starpības aprēķināšanā attiecībā uz prasītājām nav ņēmusi vērā Krievijas Federācijas pievienošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijai. Atbildētājai, veicot starpposma pārskatīšanu attiecībā uz amonija nitrāta importam piemērojamajiem maksājumiem, esot pienākums ņemt vērā Krievijas Federācijas saistības attiecībā uz gāzes cenu. Tā kā atbildētāja esot apgalvojusi, ka Krievijas Federācija nav pildījusi savu Pievienošanās protokolu, atbildētāja ir pārkāpusi Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI pantu un Pasaules Tirdzniecības organizācijas Antidempinga nolīguma II pantu. Šādi rīkodamās, tā nav izpildījusi savus starptautiskos pienākumus, kā rezultātā ir pārkāpts Līgums.

2. Otrā pamata ietvaros tiek norādīts, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav sniegusi pietiekamu pamatojumu, ka rezultātā ir tikušas pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo tika atzīts, ka prasītāju norādītā apstākļu maiņa nav pastāvīga.

   — Prasītājas apgalvo, ka otrā pamata ietvaros ir izvirzāmi divi atsevišķi apstrīdētā lēmuma atcelšanas pamati. Abi šie pamati ir saistīti ar kļūdaino secinājumu, ka apstākļu maiņa nav pastāvīga.

   — Katra ziņā atbildētāja neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam, jo tā apstrīdēto lēmumu nav pamatojusi skaidrā un nepārprotamā veidā.

3. Ar trešo pamatu tiek norādīts, ka atbildētāja ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 ([2]) 19. panta 2. punktu un 20. panta 2. punktu, kā arī prasītāju tiesības uz aizstāvību un, nesniedzot dempinga aprēķinus, nav tām nodrošinājusi tiesisko noteiktību.

— Atbildētāja neesot arī prasītājām atklājusi dempinga starpības galīgo aprēķinu, lai gan šis aprēķins bija izmantots kā pamats secinājumiem par dempinga turpināšanos un pastāvēšanu, apstākļu maiņas pastāvīgumu un arī daļējas starpposma pārskatīšanas izbeigšanu. Ja atbildētāja aprēķinus būtu darījusi zināmus, tas prasītājām būtu ļāvis efektīvāk aizstāvēt savas tiesības saistībā ar dempinga aprēķinu un secinājumiem par dempingu kopumā, tostarp attiecībā uz argumentu par sākotnējā izmeklēšanā izmantoto aprēķina metodiku, kas varēja būtiski ietekmēt to tiesisko situāciju.

— Prasītājas apgalvo, ka atbildētāja esot pārkāpusi Regulas 2016/1036 19. panta 2. punktu un 20. panta 2. punktu, prasītāju tiesības uz aizstāvību un tiesiskās noteiktības principu, jo tā prasītājām nesniedza lietderīgu kopsavilkumu par izmeklēšanā savāktajiem pierādījumiem vai apsvērumus, uz kuriem tā balstīja savu priekšlikumu grozīt prasītājām piemērojamo antidempinga starpību. Prasītājas norāda, ka, atsakoties tām darīt zināmus dempinga starpības aprēķinus, atbildētāja ir pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību un tiesiskās noteiktības principu."

([1]) Décision d'exécution (UE) 2018/1703 de la Commission, du 12 novembre 2018, clôturant le réexamen intermédiaire partiel concernant les importations de nitrate d'ammonium originaire de Russie (JO 2018, L 285, p. 97).

([2]) Règlement (UE) 2016/1036 du Parlement européen et du Conseil, du 8 juin 2016, relatif à la défense contre les importations qui font l'objet d'un dumping de la part de pays non membres de l'Union européenne (JO 2016, L 176, p. 21).

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV